

Ponedjeljak, 18. septembar 2006.

Svedok Dušan Jakšić

Svedok Dušan Milošević

Optuženi su pristupili Sudu

Otvorena sednica

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Podsećam vas gospodine na svečanu izjavu koju ste dali na početku svedočenja i koja još uvek važi.

SVEDOK JAKŠIĆ: U redu.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Weiner.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WEINER - NASTAVAK

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobar dan, gospodine. U petak, kada smo završili sa radom, rekli ste da ste videli Mrkšića, da ste otišli u kasarnu, gde ste se sreli sa Stankom Vujanovićem i Miroljubom Vujovićem. Rekli ste da niste bili sigurni, ali da ste možda otišli kući, nakon toga, pošto ste se sa njima sreli?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se, verovatno nisam kući, ne sećam se tačno šta sam tada radio. Bilo je 15 godina pre. Samo se sećam da sam ih video na kapiji, sreo, i da sam s njima porazgovarao. Da sam preneo da sam bio kod Mrkšića na zahtev Vojnovića i ništa drugo. Samo sam to preneo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li je možda trebalo da nešto obavite kod kuće toga dana, pa ste zbog toga morali da odete kući?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kući nisam imao nikoga, porodica mi je bila u Srbiji, kuća je bila prazna, kući nisam faktički ni išao uopšte.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet 156. Reč je o karti.

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Samo jedna intervencija na transkript. U... na prvoj stranici, u 22. redu stoji ' Vujanović, a radilo se o Vojnoviću. Vojnović. Mrkšić, u pogledu zahteva Vojnovića, ne Vujanovića. Dosta bitna... greška.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dozvolite mi da se vratimo...

ADVOKAT DOMAZET: Izvinjavam se, ali opet nije Vojinović, Vojinović je sasvim drugi čovek. Vojnović, bez ovog "i", dakle Vojnović, o njemu je bilo reči, ja mislim.

SUDIJA PARKER: Možete li to da potvrdite gospodine Weiner sa svedokom?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To sam i nameravao da učinim, časni Sude. Ovo dvoje ljudi sa kojima ste se susreli na ulazu u kasarnu, možete li da polako navedete njihova puna imena, kako bi ušli pravilno u zapisnik?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Miroљjub Vujović i Stanko Vujanović.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala, gospodine. Vidite li ovu kartu pred vama, gospodine?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste rekli da ste se sreli sa pukovnikom Mrkšićem u Negoslavicima. Možete li pomoću olovke koju će vam dati poslužitelj, da označite krugom i brojem 1 područje gde ste se sa pukovnikom Mrkšićem sreli?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U selu Negoslavci.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Možete li to da označite brojem 1?

SVEDOK JAKŠIĆ: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Zatim ste rekli da ste otišli u kasarnu, posle toga. Možete li to da označite brojem 2?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da li sam u kasarnu, da li u "Velepromet" pre, ne mogu da se setim tačno. Da li "Velepromet", da li kasarna, nisam siguran. Kasarna je niže ovde, kasarna je ova tačka niže, nije ovo što je pokazano, nego tačka niže, broj 2.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Možete li onda da nam pokažete gde se nalazi vaša kuća? Rekli ste da niste sigurni da li ste otišli kući posle toga.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Moja kuća je ovde negde... ovde, tako. Ne, ne, ne... Svetozara Markovića... otprilike tu, tako, tu negde... kuća.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Tu upišite broj 3.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. I na kraju, možete li da označite krugom područje "Veleprometa", gde ste prisustvovali sastanku?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tu negde, tako, broj 4.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Četiri. Hvala. Mi bismo želeli da se to uvede u spis?

sekretar: To će biti dokazni predmet 772, časni Sude.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Hvala gospodine. Vi ste rekli da nemate nikakav zapis o tom datumu u dnevniku za 20. novembar?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Mislím da nemam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A što se tiče petka, na strani 11.591, kada ste govorili o vremenu od jutra do podne, rekli ste da ne možete konkretno da kažete koje je bilo vreme sastanka sa gospodinom Vojnovićem, jer je to nešto što se dogodilo pre 15 godina. Da li se sećate toga?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno. Bilo je pre sastanka sigurno, ne znam tačno vreme.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nakon što ste se sastali sa pukovnikom Mrkšićem, vi ne znate ko se sa njim sastao nakon vas, zar ne? Ne možete da nam kažete sa kim se on sastao posle vas?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Niti možete da kažete sa kim je on razgovarao kasnije, istog tog dana, pošto se sastao sa vama?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja se, posle tog događaja, ja se sa gospodinom Mrkšićem više nisam sastajao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I ne znate sa kim je razgovarao telefonom toga dana ako je uopšte razgovarao s nekim?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Isto tako ste naveli da vam je pukovnik Panić takođe bio poznat, koji je bio načelnik Štaba?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gardijske brigade, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi znate da načelnik Štaba vrlo tesno saraduje sa komandantom?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Isto tako znate da je tog dana pukovnik Panić kao načelnik Štaba, verovatno imao tešnji odnos sa pukovnikom Mrkšićem nego vi, koji ste bili civil, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To ne znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Vi niste bili prisutni tokom bilo kakvih razgovora pukovnika Mrkšića sa gospodinom Panićem, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne. Samo sam bio, preneo mu informaciju i vratio se. I više pukovnika Mrkšića nisam video.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste u petak kazali da niste bili prisutni tokom čitavog zasedanja 20. novembra. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se tačno. Delimično jesam, ali ni... nisam bio na celom sastanku prisutan, to sigurno tvrdim. I da li sam bio pred sastanak, ušao u... ovaj, u salu, pred sam sastanak, ali čini mi se da... ili delimično samo, ne sećam se tačno... događaja. Kol'ko vremenski sam bio prisutan.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Vi se ne sećate i da li ste ostali do kraja sastanka, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se tačno. Sećam se samo da sam, možda kad sam prolazio kasarnu, verovatno da sam išao u Petrovu goru, obavestiti da će Goran Hadžić doći, prisustvovati, verovatno je to bilo to. Kad sam pored kasarne prolazio. Verovatno je bio taj zadatak, da obavestim da će Goran Hadžić doći, da obavestim ljude u Petrovoj gori. Verovatno je bilo to uzrok kad sam išao od "Veleprometa" pored kasarne gde sam prolazio. To je ta maršruta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi mislite da ste otišli u kasarnu i posle toga obavestiti ljude?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U Petrovu goru, u naselje Petrova gora, tamo otprilike gde mi je kuća. To je naselje malo veće, tu je... gde je bila pozadina odreda Petrove gore, obavestiti ljude, narod, da će doći Goran Hadžić da ih poseti. A kasarna je u mimohodu, pored, na pravcu te komunikacije.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi niste bili prisutni tokom razgovora između Gorana Hadžića i pukovnika Panića?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi ne znate da je bilo nekog razgovora između Panića i Gorana Hadžića?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bi vas iznenadilo kada bih vam rekao da je pukovnik Mrkšić rekao pukovniku Paniću da će se suđenje zatvorenicima odvijati onako kako se odluči na sastanku. Da li bi vas to iznenadilo?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam upoznat sa tim.

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, ulažem prigovor na ovakvo pitanje. Zaista mislim da svedoku se ovakvo pitanje ne može postaviti niti u kontekstu, niti je svedok u situaciji da odgovara na pretpostavke, šta bi bilo kada bi jedan svedok

koga... ovaj, tužilac imenuje, rekao nešto Mrkšiću. On je zaista rekao sve što zna o sastanku s Mrkšićem, i rekao je da ništa više od toga ne zna.

SUDIJA PARKER: Slažem se da je svedok tako svedočio. Ali Tužilaštvo ima mogućnost da ga suoči sa drugom verzijom činjenica i da dobije njegovu reakciju na te činjenice. Mislim da je to bilo potrebno kako bi se jasno videlo kakav je stav svedoka. Nastavite, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle vi ne znate za tu činjenicu, tu izjavu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam rekao i prošli put. Vukovar tada nije imao struju, nije imao vodu. Nismo imali televizore, nismo mogli pratiti ni zbivanja, ni intervjuje, ni zvaničnika, ni zbivanja u Srbiji, Hrvatskoj, u svetu. Jednostavno smo bili odsečeni od informacija. Tako da nisam mogao informacije tada da primamo i dobijemo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bi vas iznenadilo kada bih vam rekao da se nekoliko sati posle sastanka u "Veleprometu" dogodilo da su vojnici iz lokalnih jedinica odreda – preuzeli zarobljenike na "Ovčari"?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se toga, nisam se iznenadio. Ne znam da li je bilo tada, nism bio uopšte s tim upoznat, i nisam iamo uopšte ingerencije bilo šta da radim, preduzimam, tako da uopšte me nije to interesovalo. Jer sam imao svojih problema i više ne... nego što se o tome moglo voditi računa. Ja sam mislio da je sve to organizovano, da je sve rešeno, i da tu više nema polemike.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali, vi znate da su oni ubrzo posle toga ubijeni?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To tada nisam znao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro, mislim da sada možemo da pređemo na druge teme, pa ćemo se kasnije možda vratiti. Četvrtak i petak prošle nedelje, vi ste svedočili pred Sudom da ste bili načelnik za bezbednost? O tome ste govorili u četvrtak i u petak?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pre... pre borbenih dejstava - načelnik brigade TO-a, Vukovarske brigade TO-a. Pre borbenih dejstava, dok je bila formacija TO-a jedinstvena u oružanim snagama Jugoslavije. Ali mogu samo da jednu ispravku? Vi ste me u petak pitali pitanje da li bi ja svako naređenje Mrkšićevo izvršio? Ja sam rekao da. Mislio sam na borbeno naređenje. Znači, najteži borbeni zadatak da mi je... ovaj, naredio, ja bi ga izvršio. Ali ne bi izvršio ona naređenja što se tiče... mimo ratnog prava, Ženevske konvencije (Geneva Convention), zločina, to se podrazumeva... da tako nešto ne bi izvršio, sigurno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, razumem. Vi ste svedočili, kada ste bili načelnik bezbednosti, da ste poštovali pravila JNA i doktrinu JNA, da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno. To je samo bilo mirnodopsko. Brigada je bila mirnodopska, nije bilo ratnih operacija uopšte. To je bilo samo proigravanje situacije. Taktičke zadatke dobijali i rešavali, to nije bilo ratno stanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Takođe ste rekli da ste komandovali elementima Vojne policije? To je tačno fraza koju ste upotrebili. Komandovali ste elementima Vojne policije. Da li je to ono što ste radili, da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To je bilo posle rata, kad sam već radio u korpusu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A koju ste funkciju imali kada ste komandovali elementima Vojne policije?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To je bilo... to je bilo kad sam prešao na dužnost pomoćnika načelnika bezbednosti brigade za komandno štabne poslove.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, kao pomoćnik načelnika za bezbednost, vi ste komandovali elementima Vojne policije i izdavali ste im naređenja?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam lično direktno naređivao samo ja. Neke delove sam koristio, ali lično je načelnik, komandant, oni su bili ti koji mogu narediti lično. Neke delove, što je bilo manje strukture, mogao sam ja da naredim i da organizujem.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste takođe na istoj strani, 11.928 da ste izdavali zadatke komandirima određenih odreda. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne odreda, nego komandirima četa.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja ću vam pročitati: "Izdavao sam zadatke komandirima određenih odreda kada je za to postojala potreba. Ja sam bio ovlašćen da radim to". Dakle, vi ste izdavali naređenja i komandantima četa, takođe...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To nije onda prevedeno kako treba. Ja sam komandovao odredom, a odredi su bili sastavi četa. Znači, nisam mogao... mogao sam jednim odredom, nisam mogao drugim odredima da komandujem. Samo jednim, TO-a. Odreda Petrove gore, samo sam sa njim mogao da komandujem.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zbog toga ste bili pomoćnik načelnika bezbednosti, zar ne? Rekli ste da dok ste bili pomoćnik načelnika bezbednosti: "komandovao sam delovima Vojne policije, izdavao sam im naređenja, izdavao sam zaduženja komandantima određenih odreda kada je za to postojala potreba, tako da sam imao ovlašćenja da to radim". To ste rekli u četvrtak, da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To je gospodine bilo 1993. godine, 1994. godine. To uopšte nije pitanje zbog čega smo sada u sudnici. To kad sam bio u

dužnosti... kad sam se aktivirao u korpusu, kad sam radio profesionalno, posle rata. To je nakon rata bilo tri, četiri godine.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pitanje je ovo. Sada, za trenutak nećemo da se bavimo Vukovarom. Da li ste u stvari izdavali naređenja komandantima određenih odeljenja, kada ste morali i bili ovlašćeni da to radite - kada ste radili svoj posao dve ili tri godine kasnije, 1993. godine ili 1994. godine?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne. Samo delom policije, ali ne nikakve... nikakve zadatke... ne razumem koje pitanje mislite, koje zadatke im davati? Zadatke obezbeđenja, intervencije nekog privođenja, mobilizacije i takve stvari. Nije mi jasno koje vi mislite zadatke da sam trebao naređivati?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Izjavili ste na strani 11.928: "Davao sam zaduženja komandirima određenih odeljenja kada je za to postojala potreba, i bio sam ovlašćen da to činim". A zatim piše: "Hvala vam", a vi ste dalje rekli: "Naravno, uz odobrenje komandanta". Tako da je moje pitanje da li ste na zahtev komandanta izdavali zaduženja komandirima određenih odeljenja?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ako se ticalo obezbeđenja nekih komandnih dužnosti, obezbeđenja nekih objekata, privođenja i tako nešto ako je bilo, to da. Ništa drugo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A kada bi vas komandant zamolio ili vam dao određeni zadatak, vi biste tada imali ovlašćenje da izdate naređenja kako bi taj zadatak bio izvršen, da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Isto zadatak kao što sam rek'o i pre. Zadatak samo ako je u duhu Pravila službe, znači Ratnog zakona, Ženevske konvencije, samo te zadatke i nik'e druge ne bi imao pravo da izvršavam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja i ne sugerišem da je bilo ičega izvan Ženevske konvencije, gospodine. Nemojte da brinete oko toga. E sad, u petak ste rekli da su kriminalci bili postavljeni na neke vojne položaje? Da li se sećate tih svojih reči?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sećam da sam rekao kad je gospodin Šljivančanin, kad je advokat gospodina Šljivančanina rekao da je operativni rad da je vođen nadamnom. Ja bi i želio i molio da se sada izjasni gospodin Šljivančanin i njegov advokat, rezultate tog operativnog rada, da kaže operativni rad na čemu se vodio, i koje je rezultate postigao. Da se obznani, da se vidi, ko je bio u pravu, i koja je bila svrha operativnog rada.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, ali da se pozabavimo sada ovim pitanjem, pa ćemo jednu stvar po jednu. Dakle, vi ste rekli da su kriminalci, kriminalci su reč koju ste vi upotrebili, postavljeni na određene funkcije u Vukovaru 1991. godine?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ako je neko posle rata dobio dobit i vrednost svorio milionsku, na milione maraka, a pre toga nije imao, o čemu se radi? Ja bih se pitao.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja mislim da tužilac malo dovodi u zabludu svedoka. Ovo o čemu je svedok govorio, o čemu tužilac pita da je svedok govorio, odnosi se na stanje u MUP-u Hrvatske u Vukovaru 1991. godine - pre ovih sukoba, stupanjem HDZ-a na vlast. Mislim da je u tom kontekstu svedok govorio, a tužilac pokušava da stvar izvuče iz konteksta i stavi u kontekst dešavanja vremena oktobra meseca pa na dalje. Tako da malo tužilac ovakvim svojim pitanjem izvlači iz konteksta kazivanja svedoka, ono o čemu je svedok govorio, o stanju u MUP-u u Vukovaru, momentom pobede HDZ-a i njihovim dolaskom na vlast.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Bulatoviću.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Izvinite časni Sude, kontekst ovog razgovora ticao se toga što on nije bio postavljen, zatim tvrdnji da je bilo krađa, da je bilo ratnog profiterstva i ticao se kriminalaca uopšte. Ovaj čovek je tvrdio da je on bio pošten, da nije nikakav profit stekao, dok su drugi krali automobile. I on je rekao više puta da su njemu pripisivali ponašanja drugih ljudi. To je bila kriminalna karakteristika tog vremena.

SUDIJA PARKER: To je pitanje koje možda treba malo ispitati, gospodine Weiner u vašim pitanjima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Rekli ste da su ljudi stekli profit, pomenuli ste velike sume nemačkih maraka u to vreme. Da li su to bile ilegalne aktivnosti koje su se dešavale, gospodine?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne znam koja ilegalna aktivnost može biti legalna u stvari, da se tolike pare na jednom stvore, steknu. Radilo se tu o polsovima verovatno nafta i to. Da li je to preko papira legalno njima se iznašalo? Ali, ljudi su dobili, da li takve položaje... Nije mi jasno da čovek koji nema ni obrazovanja, ni struke, ništa... odjedanput da postane *boss* - kako naš narod kaže.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pomenuli ste da je bilo tvrdnji da je bilo nekih nepoštenih radnji, kao što je krijumčarenje automobila. Da li se u to vreme dešavalo krijumčarenje automobila i da li je bilo krađa automobila u to vreme u Vukovaru, u jesen 1991. godine?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa to morate da pitate načelnika bezbednosti regiona, gospodina Šljivančanina. On je vodio operativni rad, pa morao je rezultate da iznese... činjenično stanje. Ako je imao operativni rad za krađu automobila, onda mora da iznese stanje: ko je krao, koja je linija bila, koja je bila dobit, i ko je bio taj inicijator i ko je to mogao raditi. Ja sam samo vršio

komandnu funkciju, ja nisam uopšte vodio bezbednosne poslove, niti me su me zanimali tada. Nisam imao vremena, u stvari.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro. Mene je samo zanimalo da li ste znali za to, da li ste znali da su ljudi krali automobile i krujmčarili automobile u to vreme?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Gospodine, mene nsiu zanimale intrige i nečije rekla-kazala. To nije bilo svojstveno meni. Ja kako sam imao činjenično stanje, dokaz, ja sam to izneo. Ako nisam imao, ja nisam se povodio tak'im pričama.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Napomenuli ste da vas je brinulo to što vam neko lažno pripisuje neku krivicu, i tvrdili ste da su zločini drugih bili pripisivani vama. Koji su to bili zločini na koje ste mislili?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Mislim, kako sam se izrazio zločin, zločin mislio sam verovatno na... na... na... krivice. A krivice su to da sam jednostavno okarakterisan da je od na mene... ako je bio operativni rad, operativni rad je morao biti tajnost. Nije se moglo znači... operativni rad ako je vodio, mogao je biti komandant upoznat sa tim. Operativni rad se vodi u tajnosti, drugi da ne znaju. I ako je finalno ustanovljena tvrdnja, morao sam izaći pred sud - da mi se sudi. A medijsku kampanju digniti, ono što su drugi pričali i što su drugi radili, pripisivali meni, da bi moj karakter, obraz, lik, da bi... srozali... da bi izdigli druge koji... prema možda kojima je trebalo biti pokrenut' operativni rad, a oni bili nagrađeni.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Koji tip krivičnih dela gospodine vam je bio pripisivan?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Krivična dela znači samo šverca sa oru... ovaj, vozilima i da posedujem neke velike pare u Šabačkoj banci. Što je vrlo bilo lako i jednostavno ustanoviti da li postoji ili ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li su drugi ljudi vršili takva krivična dela, dakle ne vi, nego drugi?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Verovatno je bilo. Ja nisam vodio o tome računa i saznanje nisam tražio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bismo mogli da pokažemo svedoku dokazni predmet 353, molim? To je 2. stranica na BHS-u i na engleskom. Gospodine, na BHS-u ovo glasi... u prvom stupcu, postoje tri stupca, prvi stubac sa leve strane, izgleda da je to prva... ne, druga rečenica: "Tada sam jasno i glasno" tako počinje, na engleskom glasi "tada sam jasno i glasno svim vojnicima, rezervistima, dobrovoljcima i aktivnim vojnicima, kao i teritorijalcima Vukovara, razne grupe od avanturista koji su došli da dožive ratnu stihiju ili radi krađe, pljačke, bilo je i takvih". Da li ste znali da su i takve vrste ljudi stigle i nalazile se u Vukovaru u jesen 1991. godine? Dakle ovi avanturisti, oni koji su došli radi pljačke, krađe, avanturisti?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Bilo je možda i takvih, ali oni nisu bili pod mojom komandom.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste znali da je u Vukovaru, u jesen 1991. godine bilo vojnika koji su bili prilično opasni, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa kao i svih ljudi. Neko je temperamentniji, neko je preke naravi, neko je miroljubiv. Isto tako je bilo vojnika. Kao i u civilstvu, tako se pokazivali temperamenti i u ratu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, s obzirom na vaše svjedočenje u Beogradu, na strani 88, vi ste bili obavješteni da oni pripremaju vašu egzekuciju. To ste rekli u Beogradu prilikom svjedočenja?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Takođe ste napomenuli u razgovoru sa istražnim sudijom, da vas je jedan oficir bezbednjak upozorio da se spremaju da vas likvidiraju. Da li se sećate tog svjedočenja?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Oficiri iz kasarne vukovarske koji su bili pre rata, aktivni oficiri u vukovarskoj kasarni, sa kojima sam bio dobar, oni su me preko brata obavestili - da se priprema moja likvidacija.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ko je to pokušavao da vas likvidira?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam tad, nisam znao o kome se radi. Samo sam u "Veleprometu" jedn... u dva navrata izbegao smrt. Jednom mi je metak snajperski prošao tik ispred čela, u fasadu udario se, drugi put tik iza potiljka. Znači, gađali su me, ali u pokretu, nisu precizno i dobro uhvatili, tako da... tik ispred čela jedanput, drugi put iza potiljka mi je bio snajperski metak upućen.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ko su to oni? Da li su oni bili pripadnici vašeg odreda, ili pripadnici Teritorijalne odbrane?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam znao... nisam znao tačno. Ne znam u stvari ko je tačno bio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali mislite da je to bila ozbiljna pretnja u koju se moglo poverovati, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. To se dokazalo. Odmah posle toga, to se desilo. I desilo se... Miroljub Vujović u Petrovoj gori, kad je imao sastanak, kad sam to analizirao - sa ljudima kojima je došao, kojima je bio, i koji je naredbu Šljivančanina, kad je njima prezentovao. I samo je čekao moju... ja sam bio svestan, čekao reakciju kako ću ja da reagujem. Da sam se protivio, verovatno bi me upucao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste prvo, da se kasnije dokazalo onim što se kasnije desilo. Da li to kažete kad pominjete ova dva incidenta sa snajperom, kad kažete ono što se desilo kasnije, ili mislite na ubistva na "Ovčari"? Na šta tačno mislite?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Na Petrovoj gori, kad je bio sastanak, Miroljub Vujović i nekolicina samo. Znači, nisu bili kompetentni ljudi, merodavni, od ugleda, časni, pošteni nego su sasvim bili njegovi odanici, mislim čak samo trojica. I na tom sastanku video sam, procenio sam koja je situacija. Iritirao me... iritirao, i ja sam samo mirno sve to prihvatao.... Video... znao sam da se nesmem suprostavit. Ako se suprotstavim - šta me čeka.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A koje bio onaj koga ste pomenuli u pasusu, za koga ste rekli da su pratili vaše aktivnosti i da bi pucao u vas ukoliko bi bio neki problem? Ko je to bio?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da bi pucao? Koji pasus? Ne sećam se tačno te izjave?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pa upravo ste nam rekli: "On je bio sa ljudima sa kojima je došao, obavešten da postoji to obaveštenje Šljivančaninovo, on je zaista patio kako ja reagujem. I da sam se usprotivio, on bi pucao u mene". Da li ste tu mislili na Miroljuba Vujovića kada ste to rekli?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To sam sad izjavio, malopre. Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste znali, kada je reč o ljudima u Vukovaru u jesen 1991. godine, da je moguće nekoga upucati ili ubiti? Zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa, kad svako dobije oružje u ruke, onda tu nema zakona i pravo, onda je to jako teško.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A kao posledica tih pretnji, vi ste se u potpunosti povukli iz TO? Posebno nakon što ste saznali za te namere da budete likvidirani, zar ne?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Svedok je i u petak, i danas, i u četvrtak, više puta objasnio zašto se povukao. I ne znam zašto tužilac sada postavlja pitanje...

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, ja vas molim da ne iznosite svoju verziju činjenica. Svedok je sasvim i stanju da tačno kaže ako mu Tužilaštvo predoči nešto neispravno. Ne postoji nikakav znak da bi on bio zbunjen. Zato ćemo sada nastaviti sa pitanjima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Nakon što ste saznali da neko planira vašu likvidaciju, da li je to bio jedan od razloga zbog kojih ste se povukli iz TO-a, i uopšte iz odreda, iz vojnog života?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa glavni razlog je bio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I posle toga ste imali vrlo malo, ako ste uopšte imali kontakte sa Vujanovićem i Vujovićem iz TO-a?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Posle nikako. Jedino je... smo imali posle pada Krajine, pošto je bio on u Štabu, a ja sam bio zamenik... zamenik komandanta Pozadinske baze, u vezi mobilizacijskih nekih poslova. I to je samo bilo pismeno, upućivanje ljudi koji su mi... nisu bili potrebni, i vraćao sam ih nazad, da ništa nije bilo konkretno ovako. Znači, ljudi koji su bili, koje mi je slao kao Štab, mobilisao, koji mi nisu odgovarali - ja sam ih vraćao. Ali to nisam s njim lično, nego samo... pismenim putem.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste se poslednji put sastali sa Vujovićem i Vujanovićem na ulazu u kasarnu 20. novembra. U izjavi koju ste dali istražnom sudiji u Novom Sadu, spomenuli ste taj susret i naveli ste sledeće. Na stranici 7 u engleskoj verziji, u razgovoru sa istražnim sudijom iz Novog Sada od 2003. godine, i na stranici 02992269 na BHS verziji. Na engleskoj verziji to je poslednji paragraf, a u BHS verziji 4. paragraf odozdo. Vidite li to?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ovo je izjava... kapetana Radića, ovo nije moja izjava.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je izjava na BHS-u 02992269. To je u ovom spisu, gospodine, sa vaše leve strane... To je vaša izjava iz 2003. godine. Nekoliko izjava. Sada ću pronaći onu koja nam treba. Zeleni tabulator gospodine, treća izjava po redu označena zelenim tabulatorom, a broj je 02992269. Ako hoćete, daću vam svoju. Molim poslužitelja. Četvrti paragraf odozdo. Vidite li gde stoji: "Nekoliko dana kasnije..."? Dakle, govorimo o nekoliko dana nakon 20. novembra: "Čuo sam da su neki zatvorenici streljani na "Ovčari", ali ne znam ništa o tome". I rekli ste više od nekoliko dana?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To je period možda i godinu dana. Već kad se počelo potezati pitanje "Ovčare". Na to sam mislio. Sad, nekoliko dana, to je ovako bilo u... više znači u... u... periodu, posle.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi ste svedočili u Beogradu pred Sudom. Na engleskom je to stranica B 93, u BHS verziji to je 02994647.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Može li mi poslužitelj pomoći molim vas, samo da pronađem to. 0299269... ovo je... 47.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je negde na dve trećine stranice. Postavljeno vam je pitanje da li ste čuli za "Ovčaru" u vezi sa događajem streljanja ljudi koji su zarobljeni na Mitnici ili drugde. Vaš odgovor...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam, da budem iskren, ja nisam upoznao. Nešto sam kasnije, nešto načuo, ali to je bilo onako... kao nezvanično, i sve nešto na šaputanje. Da je bilo, a to nije bilo nešto rečeno da je bilo. A posle borbenih dejstava svako je hteo da se možda i... mnogi da se dokažu, pa su pričali priče da su radili ovo i ono. I jednostavno, u te priče se nije moglo verovati. Neki su se hvalili da su bili velike borčine, neki da... da... da su toliko... ovaj, poubijani, neki ovo... Jednostavno... a znalo se da nije bilo tako, da to nisu bile verodostojne priče.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Pre nego što pređemo na to, da završimo sa sledećim delom. "Kada ste to čuli?". Vaš odgovor je bio: "Mesec, dva dana kasnije. Ko zna šta je bilo". Kada ste to čuli, da li je to bilo mesec dana nakon toga, dva meseca, ili nekoliko dana?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja se tačno ne sećam. Ovo je bilo 2004. godine. Izjavu sam dali, jel' tako? Ja se tačno ne sećam, ali to je... da je priča postojala, da su... pričali, ali nisam bio zvanično znao ni ko je ni... ni šta je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, vi ste rekli da je bilo priča da su se neki hvalili da su počinili ubistva. Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Priča je bilo i po kafanama, da su se pravili veliki borci i veliki... da su ubojstva vršili, a u stvari, nisu bili niko i ništa. Tako da je to bilo nemoguće verovati, dok se ne ispita tačno. Mnogi su se hvalili da su bili veliki borci, da su počinili ubistva, da su imali iza sebe dosta kao ubistava u borbi i sve, a to... kasnije kad se sazna, to nije tačno. To pod dejstvom alkohola se hvale malo, hoće da budu junačine.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali vi ste rekli da je bilo priča o tome da se nešto dogodilo na "Ovčari". Da li je neko rekao da se nešto dogodilo na "Ovčari", što bi vas navelo da date ovakav iskaz pred Sudom u Beogradu, a isto tako i pred istražnim sudijom u Novom Sadu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo zvanično nešto, zvanično od nekoga da kažem: "Čuo sam od toga i toga, to i to se desilo". Nisam čuo bio. Ali se pričalo da je... kao da na... na "Ovčari" da je bilo par, da... da ih je streljano. To se pričalo ovako, kro... kro... kroz čaršiju, kroz mesto.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste upravo rekli da je bilo takvih priča po gradu. Je li to bilo u barovima, na ulici, u razgovoru među ljudima?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tako, da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste vi to ispitivali dalje, kada ste čuli da je bilo ubistava, da je bilo smaknuća zarobljenika na "Ovčari"? Jeste li to dalje istraživali, ili je stalo na tome? Jeste li pitali šta se dogodilo, ko je ubijen?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U tome periodu sam bio... bio sam dir... direktor saobraćajnog, formirao sam preduzeće saobraćajno. Radio sam privredu, u privredi, nisam radio po vojnim pitanjima. Jednostavno, smatrao sam, ako je šta i bilo, imaju zvanični organi koji to mogu da ispituju i koji će da provere.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A u stvari, u tom trenutku ste i vi bili predmet nekih pretnji, i morali ste isto tako da brinete i za sopstveni život, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa čim sam... čim sam smenjen bio, čim nisam pretio im za... znači, za pozicije vlasti, onda više nije bilo... pretnji. Čim sam se povukao u miran život, u civilni život, više nije bilo pretnji.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali, vi ste znali gospodine, da ako prete vama kao komandiru odreda, i ako mogu vas da ubiju, da onda ne bi imali nikakvih problema da ubiju i zatvorenike, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tada nisam o tome razmišljao uopšte.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. U petak ste svedočili da vas je kapetan Radić pogledao prezrivo. To je bilo na stranici 11.988. I rekli ste da je to možda posledica nečega što mu je rekao Šljivančanin. Možete li da opišete, kako je on to prema vama prezrivo postupao?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa sada, kad je gospodin advokat Šljivančanina rekao da sam bio pod operativnim radom, sad sam shvatio koji je bio razlog. Znači, protiv mene su operativni rad vodili. Oni su znali, protiv mene je bila medijska kampanja. I jednostavno, Radić je u to sigurno verovao. I kada dođe u Komandu jednostavno je bio... zahlađeni odnosi. Nije bio onako srdačan i da... se može komunicirati.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste ponovo razgovarali sa Radićem posle onog dana kada ste smenjeni s dužnosti? Pošto ste smenjeni kad vas je zamenio Vojnović?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Kad sam smenjen sa dužnosti, više sa njima uopšte kontaktirao nisam. Ni sa Radićem, ni sa Miroljubom, ni Vujanovićem.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro, možemo sada kratko da pređemo na drugu temu. Vi sta dali izjavu 1997. godine kancelariji Tužilaštva i to je prvi dokument u ovoj fascikli, izjava iz 1997. godine. 00554903 na engleskom. U poslednjem paragrafu, vi kažete: "U prvim mesecima nakon oslobođenja grada, gradom su upravljali vojni administratori, iako je Izvršno veće vukovske opštine imenovano sredinom decembra". Nakon takozvanog oslobođenja, da li se slažete da su gradom upravljali vojni administratori?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno. Posle oslobođenja, još nije uspostavljena civilna vlast bila. Odma' nije mogla se uspostaviti, još je bila vojna uprava.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Posle toga ste rekli da je to bilo posle prvih meseci. Dakle, ta vojna uprava trajala je još mesec ili više meseci, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno period ne sećam se, ali je trajala još jedan period posle oslobođenja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, kada ste dali izjavu 1997. godine, jesu li te činjenice, da li ste ih se prisećali bolje nego sada, to što se dogodilo 1991. godine? Da li vam je to bilo sveže u pamćenju?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam se trudio posle ovih svih zbivanja, da jednostavno to zaboravim. Da krenem u civilni život, da se posvetim porodici, radnom mestu, i da budem normalan građanin, kao što sam bio i pre rata. Ja da sam hteo neku funkciju i slavu... meni su nudili da me vode i kod Miloševića, da mi nude vlast. Ja sam rekao: meni ne treba slava, meni je cilj da Vukovar

oslobodimo, da bude slobodan grad, da živimo normalno kao što smo i pre živeli, da radim, da gledam svoju porodicu. Mene politika nije zanimala.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali pitanje je bilo: Da li se slažete da ste se 1997. godine bolje sećali tih događaja nego sada? Da li je to tačno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Kojih događaja, događa o mojoj smeni? O mojoj smeni događaja?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ne, događaja u Vukovaru, uopšte?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je mlađe, verovatno sam mogao... Bilo je svežije malo pamćenje, je li.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, vi ne osporavate vašu prethodnu izjavu. Prvih meseci nakon oslobođenja grada, dakle meseci, u množini, gradom je upravljala vojna uprava?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno. Bio je formiran komandant grada Vukovara. To je bila... to je bila Komanda grada koja je trebala da pokrene život u Vukovaru. I dok se ne... dok se ne formira civilna vlast i ne... ne preuzme vlast u Vukovaru. Znači, vojna uprava bi trebala biti dotle dok se civilna vlast ne uspostavi i ne preuzme ona ingerencije i funkcije u gradu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, 2003. godine, vi ste rekli pred Sudom u Novom Sadu, to je stranica L011 1120 do stranice 1126, da vojska nije želela da se odmah uspostavi civilna uprava, da se sa tim nije slagala. Oni su tvrdili da za to još nisu postojali uslovi, i zato je postojala vojna uprava u gradu. Da li je to tačno? Vojna uprava je i dalje bila na vlasti?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nije moglo postojati u gradu bezvlašće. Civilna vlast se nije formirala. Rat... ovaj, Vukovar se oslobodio. I sad još da se povuče vojska, šta bi se desilo onda? Onda bi samo harale... grupe, bande, koje bi pljačkale, bezvlašće bi bilo, i ne bi bilo onda života u Vukovaru. Logično da je vojska ostala do f... formiranja civilnih organa vlasti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. I samo kratko, još jedno područje kojim bih želeo da se pozabavimo. Vi ste u petak rekli da su jedinice Teritorijalne odbrane i dobrovoljački odredi bili podređeni JNA. Tokom tog razdoblja, dok su oni bili podređeni JNA, da li ste dobijali: oružje, municiju, odeću, kape, bilo kakvu opremu i materijal od JNA?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Mi smo... mi smo imali opremu na sebi, jer smo dužili kući od TO-a. Znači, oprema nam nije trebala, trebala nam je samo kasnije municija i... naoružanje. A opremu smo imali. Oprema nam nije bila potrebna. Jedino eventualno slučajno da se pohaba nešto, pa zamena da se izvrši, ali opremu smo imali. Svako je imao transportnu vreću i kompletnu uniformu je imao kući zaduženu, opremu znači, transportnu vreću ili ranac i kompletna opr... ovaj, oprema je bila kući, kod svakog teritorijalca. I u slučaju mobilizacije, on u uniformi dolazi na mob... mobilizacijsko zbo... zborište. Znači, samo se podeli naoružanje i jedinica je već formirana onda.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali, složićete se samnom kada kaŕem da je oruŕje, municija po potrebi: ručne bombe, eksplozivi, da je sve to dostavljala JNA, zar ne?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To je bilo i pre rata. JNA je bila profesionalna vojska, TO je bio rezervni sastav. Znači, imao je svoje naoruŕanje, ali municiju, granate, dopunu, imao je iz pozadinske baze JNA, snabdevaio se. To je normalno bilo, to je bilo po Ustavu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A gde je bila pozadinska baza JNA u jesen 1991. godine? Odakle ste bili opskrbljivani, ako sećate?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: U selu Berak.

TUŽILAC WEINER: Hvala, gospodine. Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Weiner. Gospodine Domazet.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Jakšiću, ja ću nekoliko pitanja postaviti u vezi onoga što ste odgovarali na pitanja mojih uvaŕenih kolega. Neke stvari da eventualno razjasnimo, pa bih najpre ono što je danas vas pitao gospodin Weiner, pa ćemo se možda vratiti na ono u petak. Na samom početku, to je ovde na ovom zapisniku na stranici 4, gospodin Weiner vas je pitao: da li u vašem dnevniku nemate podatke o sastanku na "Veleprometu". I vi ste odgovorili da kol'ko znate, nemate. Moje pitanje: da li se... o kakvom se dnevniku radi, da li je to dnevnik ili su to beleške, sveska koju ste pominjali u petak, i koju ste sada preko vikenda dali Tuŕilaštvu, čije smo kopije dobili?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da sam vodio dnevnik, prisustvaio bih sastanku. Znači, znao bih kompletnu... kompletni dnevni red sastanka i šta se zbivalo. Sve bi bilo zabeleŕeno. Ako je nešto i zabeleŕeno, to je možda bilo čak i mimo sastanka. Isto kao kad sam bio na referisanju kod gospodina Mrkšića, teŕiŕnije, znači naređjenje, ovo što sam koncepirao, to se u dnevniku nalazi. Tako bi da sam na sastanku bio, bio bi kompletan znači dnevni red, ko je bio prisutan, verovatno bi upisao ko je šta rekao i koji su bili zaključci.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ali moje pitanje se dakle odnosi, kad se pominje dnevnik, je l' se to misli na ovu svesku čiju smo fotokopiju dobili sada preko vikenda - koju ste predali Tuŕilaštvu, jel' tako?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ta... ta je sveska, sasvim slućajno sam, sasvim slućajno sam ovaj, pronašao ovo od... to 17. mislim da je bilo jedanestoga, šta se dešavalo. Jer, ja sam maltene zaboravio stanje i si... situaciju, nisam više uopšte imao ni potrebe ni da... da pamtim. I sasvim slućajno sam pogledao i našao taj deo... u vezi Gardijske brigade. Napad, to je znači bilo tamo negde do petoga,

otprilike. I onda posle, verovatno sam imao i... i... notes džepni mali. Možda sam nešto u njemu kasnije vodio. A u stvari, naređenja se maltene skoro... samo možda pravci dejstva i šta je bilo u toku borbenih dejstava, možda se pripisivalo nešto drugo, naređenja možda sporedna.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, pitanje je bilo o svesci koja je predata Tužilaštvu. Može li da se ispraviti zapisnik? Ta je sveska predata sekretarijatu, a posle toga je predata obema stranama.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Weiner.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Jakšiću, danas ste na neki način ispravili jedan vaš odgovor, setićete se, ovde na strani 8, kada ste govorili o izvršavanju naređenja gospodina Mrkšića, rekli ste da bi izvršili, da ste izvršavali svako naređenje, ali da se to ne bi odnosilo na naređenja koja bi bila protivna ratnom pravu i Ženevskim konvencijama. Sećate se da ste to danas rekli. Moje pitanje je: da li ste neko takvo naređenje od gospodina Mrkšića dobili, tokom onog preioda gde vam je on bio komandant?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Čak i u dnevniku, videćete tamo ima kad sam prestao, pa sam olovkom malo podcrtao, gde ima naređenje, da se sa zarobljenicima postupa u duhu ratnog prava i Žanevske konverncije. To je gener... gospodin Mrkšić naredio tako. To je bila naredba svim komandantima, počinjenim jedinicama - da se tako postupa sa zarobljenicima. To ima u dnevniku napisano.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. To govorite da ste zapisali ovo u dnevniku, a da je to bilo naređenje...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno, gospodina Mrkšića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U redu. Ali moje pitanje je bilo: da li, pošto ste rekli da ne bi izvršili naređenja koja su protivna ratnom pravu ili protivna Ženevskim konvencijama, da li ste ikada takvo neko naređenje, tokom tog perioda, dobili od pukovnika Mrkšića?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Zato sam i tako rekao na, odmah da, svako naređenje, jer sam bi siguran da on takvo na... naređenje mi ne bi nikada ni... ni izdao. I nikad nije takvo naređenje izdao. Ni približno, a ne...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kad ste govorili, o... odgovarajući danas na pitanja gospodina Weinerja, i govorili o operativnom radu koji je prema vama bio, da li se mislili da je operativni rad vođen još u vreme kada ste vi komandovali ovom... odredom "Petrova gora"?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno. Jer taj operativni rad je i dokazao moju smenu. Taj operativni rad je bio uvertira u moju smenu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kada ste danas govorili o dva čini mi se slučaja, gde smatrate da ste izbegli smrt, da vas je snajper za malo mogao da pogodi...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Dva puta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I govorili ste čak i o lokaciji. I sumnjate da je neko želeo da vas likvidira. Da li je moguće, prema vremenu i mestu, da je to bio snajper neprijatelja, dakle one hrvatske strane, ili isključujete takvu mogućnost?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Za onaj prvi, za prvi pokušaj sam mislio.

TUŽILAC WEINER: Prigovor, časni Sude. Vi tražite spekulaciju od svedoka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, pa dobili ste spekulativne odgovore, to je bio slučaj ranije. Gospodin Domazet ima pravo da raščisti stvar. Nastavite, gospodine Domazet.

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Prvi, prvi metak... bilo je jutro, bilo je tek... onako izmaglica još. Nije bila dobra vidljivost. I kad je prošao tik ispred čela, u fasadu se nabio, a to je na "Velepromet" kad se prolazi, do kuhinje kroz "Velepromet" ima samo znači širina kapije. Pravac dejstva širine kapije je bilo. I mislio sam da je to to. Međutim, posle sam ustanovio da to naši drže, znači to je bila... reon ovaj... magacina ovoga... "Jagodinske pivare". Na čelo "Veleprometa" u tom delu, i tačno znači nije moglo doći od neprijateljske... jer nije bilo ni vidljivosti, a nisu ni mogli prići tako blizu. Znači, to je mogao samo neko ko je organizovao... od naših.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Gospodine Jakšiću, kad govorite, danas ste govorili o sastanku na Petrovoj gori... uveče, kada ste govorili o tome da je, da vas podsetim, dakle Miroslav...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Miroslav Vujović...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ...Miroslav govorio da je on postao komandant i čekao vašu reakciju, da li se to odnosi na onaj dan kada vam je to saopšteno, pa na to veče? Dakle, da li se radi o 17. uveče kao datumu, po vama?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je to bilo pre, tu negde, taman kod... tačno datuma se ne znam, ne sećam tačno datuma. Ali tu je negde, taj period je bio, tu par dana, oko oslobođenja Vukovara. On je uzeo faktički, on je, on je već imao, on je usmeno, Šljivančanin mu je naredio: "Ti ćeš biti sad komandant TO-a", i to je bilo gotovo. Znači, tek posle... pismeno je on pokazivao na Petrovoj gori, ja nisam dobio pismeno naređenje, ali on je pokazivao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo je moje pitanje, to kad je on pokazivao, da li je bilo to posle onog naređenja koje ste dobili o smeni, pre ili posle toga?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: To je posle usmenog naređenja, posle usmenog na... naređenja bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Na pitanje gospodina Weinerja danas o vojnoj vlasti posle pada Vukovara, i da li je nekoliko meseci postojala vojna uprava, vi ste rekli da je postojala u početku, i da je postojao komandant grada. Sećate li se, najpre da vas pitam, ko je bio, sećate li se - komandant grada?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Koliko, čini mi se da je bilo... nisam siguran, čini mi se da, da je čak... da je bilo čak dvojica ili trojica komandanta grada u kratkom vremenskom periodu. Čini mi se, nisam siguran, ali mislim da je bio čak gospodin Vojnović, pukovnik, čini mi se da je on bio jedan od komandanta gradova... grada. Jer nisam dolazio posle u Komandu, nisam se po vojnom pitanju više... i tako da jednostavno sećanje me nije tol'ko sve... urezalo. Nisam u Komandu ni dolazio, jedino po pitanju saobraćaja, ako je nešto trebalo, a to je bilo jako retko. To sam po Ministarstvu saobraćaja više kontaktirao s njima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A ovo ime koje ste sad pomenuli, koje kažete da je moguće da je bio...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Mislim da je bio pukovnik Vojnović. Mislim, nisam siguran sto posto. Kol'ko se sećam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste... gledam, moram da... da napravite pauzu, jer vrlo brzo idu odgovori, pa je moguće da dođe i do greške, govorite o pukovniku, ali Vojnoviću?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorili ste i o Vojnoviću, onom sudiji koji vas je...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to nije ta ista ličnost?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nije, nije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Molim vas da napravite pauzu, da se ne prepliću pitanja i odgovori. Evo, nemam odgovor na moje pitanje. Kada ste... govorili ste o sudiji Vojnoviću i o pukovniku Vojnoviću, da li se radi o istoj ličnosti?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ukoliko ne, kažite mi, znate li ko je bio pukovnik, komandant grada, koga ste nazvali pukovnikom?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pukovnik Vojnović, tačno ime se ne sećam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je on učestvovao u operacijama za Vukovar? Da li vam je poznato, da li je bio komandant neke jedinice?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Na borbenoj liniji, na borbenoj liniji nije bio, kol'ko se sećam, nisam ga viđao... u gradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možda sećate, koja jedinica je bila pod njegovom komandom u gradu, posle pada Vukovara, kojom je on komandovao?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se toga, toga se ne sećam tačno. Pa sigurno je bio TO, apsolutno. Znači, ako je bilo sve, koje su jedinice prispele i plus TO je morao biti pod komandom njegovom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate kada je formiran Izvršni odbor ili Izvršno savet kako se to zvao, opštine, dakle Izvršni odbor koji je trebalo da predstavlja civilnu vlast u Vukovaru?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se tačno. Nisam bio prisutan i ne sećam se tačno. Znam da je bilo predloga za Bibića Rajka da on bude predsednik Izvršnog veća, da, da, to se čini mi se u notesu da sam video i kasnije negde, kasnije od oslobođenja možda čak, ne znam tačno, mislim, možda čak i nedelju dana i pre - da se isto to pitanje protezalo. Znači, znači još nije bio postavljen, još nije imenovan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate, da li je takav odbor imenovan do kraja te godine, do početka decembra te godine?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se tačno. Nisam bio onda u strukturama vlasti, i ne sećam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sad ću vas nešto pitati, gospodine Jakšiću, o onome što ste odgovarali na pitanja mog uvaženog kolege gospodina Weinerja još u petak. On vam je predočio vaš iskaz dat u Beogradu 2004. godine na suđenju koje mi zovemo "Beogradska Ovčara", pozvao se na dokument 02994538, pitajući vas i sugerišući da pukovnik Mrkšić nije prihvatao da vi obavljate funkciju na koju ste imenovani, onu funkciju komandanta Štaba TO za celu Operativnu grupu. I citiraću vaš odgovor na strani 83 gde kažete... samo da ispravim, dakle, rek'o sam komandant štaba, a ne komandant... komandant štaba TO za Operativnu grupu Jug. I citiraću vaš deo iskaza iz te izjave, jedan deo gde kažete: "Ali je Mrkšić tražio da budem samo u odredu "Petrova gora". Imao sam samo jedan sastanak, i Mrkšić više nije dozvolio, jer je prioritet bio, išao je onda Uzelac i ovi".

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Jedan il' dva, rekao sam. Dva.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate ovog, i možete li mi objasniti ovo: da li je pukovnik Mrkšić bio protiv toga da idete na sastanke Teritorijalne odbrane u okolna sela? Zbog čega? Vaše...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Smatrao je da... sigurno da je smatrao da odred "Petrova gora" ne može funkcionisati bez komandanta, a nit' je on doneo odluku o imenovanju mene, nit' sam ja bio prisutan. To znači ovih preko 20 sela Južne operativne grupe, koji su bili na sastanku i mene imenovali tamo, odredili.

Gospodin Mrkšić je rekao, to je politička funkcija, Vukovar mora da se oslobodi, treba osloboditi pre Vukovar, pa onda voditi tu politiku. Nešto u tom smislu je bilo tako. Znači, prvo da se oslobodi Vukovar, pa onda da se formiraju organi vlasti po... po oslobođenju. I TO, normalno, i štab, i sve ostalo. Tako je smatrao. A ovi su... ova sela Južne operativne grupe, oni su, nisu imali borbena dejstva, ali su imali svoje probleme. Isto nije... ovaj, nije civilna vlast radila, i trebalo je to objediniti i život svesti u normalu u funkcionisanju. I zato su formirali kao štab... trebali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kada se radi o Štabu, bilo je pitanje i koje se odnosilo na Štab Teritorijalne odbrane Sever. Ali, vi ste govorili o tome da je Teritorijalna odbrana bila potčinjena JNA, ali moje pitanje: da li Štab Teritorijalne odbrane - kao štab, da li je on uopšte bio pretpotčinjen nekome, i da li može biti pretpotčinjen nekome? Ili to može samo jedinica?... Jeste razumeli?
SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Jesam. Štab TO-a nije... nema... komandnu znači ulogu. Štab TO-a je da vrši samo mobilizaciju.

TUŽILAC WEINER: Prigovor na ovo, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Da gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Možemo li da dobijemo pitanje pre nego što dobijemo odgovor?

SUDIJA PARKER: Bojim se gospodine Domazet da ćete morati da ponovite pitanje. Nije se čulo, jer ste se okrenuli ka gospodinu Vasiću.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Evo ponoviću ovo pitanje. Kada ste govorili o štabovima Teritorijalne odbrane, moje pitanje, i govorili ste o tome da je Teritorijalna odbrana potčinjena JNA, moje pitanje je: da li je Štab Teritorijalne odbrane kao štab potčinjen bilo kome, ili to nije mogao da bude, već su mogle samo određene jedinice da budu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Subordinacijom je bilo – štabovi su mogli biti potčinjeni štabovima, a jedinice jedinicama. S tim da se moglo saradivati po pitanju mobilizacije, potreba i to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Evo direktno pitanje. Da li Štab Teritorijalne odbrane može da se potčini nekoj jedinici JNA, komandi neke jedinice JNA?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Časni Sude, obzirom da sam ovu temu završio, a prešao bih na drugu, čini mi se da je sada vreme za našu prvu pauzu?

SUDIJA PARKER: To je veoma dobra ideja, gospodine Domazet. Nastavićemo u 14.05 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časn Sude. Pre nego što nastavim, ja bih želeo jedno pitanje, ako možemo da rešimo. Mi smo u petak pokazivali dokazni predmet 269, to je film o "Veleprometu" od 20. novembra i svedoku, i on je i sebe i neke druge ličnosti pokazivao na ovom filmu. Međutim, saznao sam da taj dokaz nije uveden kao dokaz, već je bio samo na evidenciji, uveden je za vreme svedočenja svedoka Čakalića. Pa bih ja molio da se dokazni predmet 269 uvede kao dokaz, obzirom da to do sada nije učinjeno.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, ovo je dokazni predmet od više delova. Jedan deo odnosi se na "Velepromet", gde svedok prepoznaje sebe, Arkana, Gorana Hadžića i još neka vojna lica. Postoji i drugi deo dokaznog predmeta, to je jedan drugi snimak, snimljen u drugom gradu ili drugom selu. To je intervju sa Goranom Hadžićem, i nema dokaza da je svedok bio prisutan. Svedok to nikada pre nije video do tog dana na Sudu. To je na strani 11693.

SUDIJA PARKER: Nema potrebe da pominjete sve te pojedinosti.

TUŽILAC WEINER: Što se mene tiče, nema problema sa tim delom koji se odnosi na "Velepromet", ali imali bismo prigovor na one delove za koje svedok ne zna.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, mislim da je tužilac pomešao dva... dva predloga dokazna koji su obeleženi za identifikaciju. Ovaj drugi o kome tužilac govori, to je bio predlog Odbrane gospodina Šljivančanina da se uvrsti kao dokaz, a odnosi se na intervju gospodina Gorana Hadžića. Taj dokaz, odnosno predlog, je bio na tužiočevoj 65ter listi dokaza i ne vidim zašto tužilac, sada kada je to već predložio, zašto ima nešto protiv toga? Taj predlog je bio u prvom *Slučaju Dokmanović*, gde je uveden kao dokaz, i tamo je takođe bio dokaz Tužilaštva. Ne vidim zašto ne bi mogao da bude u ovom predmetu. Što se tiče kazivanja ovog svedoka, da li je on taj intervju vidi ili ne, od svedoka smo čuli da je svedok prepoznao gospodina Gorana Hadžića na tom intervjuu, i da je isto izgledao potpuno, kao što je izgledao toga dana, kada ga je svedok video na sednici Vlade 20. novembra 1991. godine u "Veleprometu". Nema nikakve dileme, jer iz sadržaja onoga što je rekao gospodin Hadžić, iz transkripta toga razgovora, odnosno intervjuu, se jasno vidi da se radi o intervjuu od 20.

jedanestog 1991. godine koji je gospodin Hadžić dao, nakon povratka iz Vukovara u Šid. Prema tome, ne vidim uopšte argumentaciju Tužilaštva koja bi bila validna, koja bi bila kvalitetna, i koja bi mogla da opovrgne ove nesporne činjenice, da ovo što je nesporno i što služi razjašnjenju stvari, ne uđe kao dokaz. Hvala.

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, ako ja samo mogu da kažem da ovaj deo se uopšte ne odnosi na intervju Hadžića, da je zaista to drugi dokaz i drugi film. I ja tražim dve... samo 269, koji nema veze sa ovim intervjuom Hadžića, o kome je gospodin Weiner govorio.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, dva prema jedan u ovom trenutku. Verovatno ste pobrkali dokazne predmete. Da li se i dalje držite svog prigovora, da se ovaj dokazni predmet uvrsti u spis, ovaj konkretni dokument, i ako je tako, po kom osnovu?

TUŽILAC WEINER: Što se tiče dela video snimka koji se odnosi na "Velepromet", nemam prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Rečeno mi je da nema drugog dela?

TUŽILAC WEINER: Upravo mi je rečeno da je to sve jedan isti dokazni predmet. To je... Molim vas, samo nam dopustite trenutak.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, koji je to film, dokument, o kome gospodin Domazet govori?

TUŽILAC WEINER: Nemam prigovor na dokazni predmet MFI 269, ali bismo hteli da uložimo prigovor na 576 u odgovorajućem trenutku.

SUDIJA PARKER: Ostavićemo na miru 576 u ovom trenutku. Gospodin Bulatović vam je dao mogućnost i u nekom trenutku da li ćete se vi dogovoriti ili će biti formalno molba da se prihvati kao dokazni predmet 576. Ako nema drugih dokaza koji podržavaju ovaj dokazni predmet. Gospodine Domazet, snimak koji je obeležen za identifikaciju kao 269 biće uvršten u spis kao dokazni predmet 269.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Jakšiću, nastavićemo. Malopre, odgovarajući na neka moja pitanja, govorili ste o vašem funkcionisanju na liniji, a ne u Štabu Teritorijalne odbrane. Moje pitanje se odnosi, za to vreme, vi ste bili uglavnom na liniji. Da li vam je poznato, da li je taj Štab Teritorijalne odbrane funkcionisao i radio one poslove iz svoje nadležnosti?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Pa, Štab je funkcionisao u tome delu da se znači organizaciono, ORMO poslovi, počela se sortirati kartoteka, formiranje znači jedinica, identifikacija jedinica... mobilizacija ljudstva van Vukovara, ovih sela, da idu na borbenu liniju, isto ovaj, jedinice. Dalje, koji su bili u Srbiji, isto prikupljanje tih, formiranje, otvaranje kartoteke i slanje na linije. Po tom principu

je funkcionisalo. A to je bio kratak period. To je period bio svega mesec dana. Za mesec dana formirati jedinice kompletne, malo je. Mislim da treba duže, da bi Štab obavio kompletan zadatak. To je više bilo znači mob... mobilizacija i kartoteka tih ljudi se formirala, dok ove sa linije nisu se ni... ni mogle tako evidencija voditi. Jedino su komandiri i komandanti vodili te evidencije. U tom periodu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Moje pitanje je: da li vam je poznato, ko je vršio te poslove u Štabu?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: ORMOS poslove je vršio Lazo Pjević, koji je i pre rata... radio je u Štabu TO Vukovar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U petak ste govorili o imenovanju za načelnika Štaba Uzelca i rekli ste, kasnije je postao načelnik Štaba. Ali čini mi se da nigde nije označeno kada je to kasnije, na šta ste mislili? Da li možete da malo to razjasnite?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: On kad je došao... kad je došao poč... pre negde otprilike 10. septembra, čak i pre u Negoslavce, on i Slobodan Grahovac - da se formira Štab. Taj Štab je radio u Šidu. Znači, formiranjem Štaba Južne operativne grupe, on se imenuje meni za zamenika i pretežno je on onda, pošto je bio komandant Štaba TO Vukovara pre rata, znao je odlično posao, i on je zamenjivao i on je taj posao radio... dok sam ja bio na liniji.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. U petak ste u jednom trenutku, odgovarajući na pitanja, to je na strani 26, red 17., rekli doslovce ovako: "Komandant i organ bezbednosti su tada bili vlast po naredbi". Možete li da objasnite to, i obrazložite na šta ste mislili?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno. I u notesu imam zapisano. Vlast na terenu vrši komandant, znači od komandanta bataljona, pa dalje komandanti, i organ bezbednosti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete mi... malopre, danas govoreći, mislim da je strana 30, govorili ste o tome da vam je poznato da je negde kasnije Miroljub Vujović pokazivao rešenje, odluku o svom imenovanju. Isto to... isto ste nam rekli da ga posle 20. više niste vidali. Da li ste ovo čuli od nekog, i koliko je to vremena, dana, nedelja ili možda i meseci bilo posle ovog vašeg smenjivanja, to kada ste čuli da je on pokazivao neko... pismeno... pismenu odluku?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Sećam se dobro da je to bilo na Petrovoj gori i sećam se ljudi, da su bili braća Bjelić, da je bio Simo Miljanović prisutni. I meni je bilo i čudno zašto nisu ostali iz Petrove gore ljudi koji su kompetentni, koji su provereni, koji su čestiti i časni građani, da nisu prisustvovali sastanku, nego samo njih par... njegovih istomišljenika.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koliko se sećam, vi ste govoreći o vašoj smeni, rekli da tada nije bilo nikakvog pismenog naređenja, niti je bilo pismeno?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ja ga nikada nisam dobio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U petak je bilo pitanja u vezi nekog bezbednosnog ispitivanja, o tome ste i danas nešto govorili, i mislim da ste i danas potvrdili vašu tvrdnju da nikada za vreme ovog perioda nikakvu zloupotrebu svog položaja niste izvršili. Da li ostajete i pri takvoj tvrdnji? Da li sam dobro razumeo ono što ste vi govorili?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Nikada nisam dozvolio da okaljam čast i obraz svoj pre svega, starešine, a i svoje porodice, da ne ostavljam ljagu bilo kakvu svojoj deci u amanet.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste, dok ste bili komandant, rekli da ste svakog dana ili gotovo svakog dana išli na referisanje u Štab pukovnika Mrkšića. Na ono redovno referisanje...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... Samo molim vas sačekajte... Gde su bili prisutni i drugi oficiri. Hoćete mi reći, da li je na nekom od tih sastanaka, da li ste vi direktno bili kritikovani, vaš rad, vaša naređenja od strane bilo komandanta, dakle pukovnika Mrkšića, ili nekog drugog oficira, koji je tome prisustvovao. Dakle, da li je bilo primedbi do 17. novembra?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Ne, nije bilo primedbi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se redi o ovoj bezbedonosnoj proveru ili praktično o nekoj istrazi za koju ste saznali da je vođena, da li možete da se izjasnite o razlogu takvog postupanja prema vama? Da li vi možete da utvrdite taj razlog?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Jedino da... da me smene sa komandne funkcije, jedino razlog taj je bio. Ali zašto baš smene? Zašto niko nije obavio razgovor samnom, da mi nije ukazao. Na kraju krajeva, operativni rad ako se vodio, rezultati su se morali znati. Da, morali su se prikazati rezultati - da li sam ja bio podložan. Na kraju krajeva, i da se vodio taj operativni rad po tom pitanju, nije uticao na Komandu i na komandovanje. Komandanta se smenjuje ako je jedinica u opasnosti, ako je kontraobaveštajni rad u pitanju, a ne neke sitne džarke i neproverene priče.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste ikada dobili neku zvaničnu krivičnu prijavu, ili je vođen krivični postupak u vezi toga, ili bilo kakav postupak prema vama?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Nikada nisam dobio ni krivičnu prijavu, niti sam znao da se vodi postupak. Na kraju, i da se vodio postupak nadamnom, sigurno bi znao Generalštab personalne uprave; ne bi došli ti i tražili da se aktiviram u vojsku. Da sam ikakvu imao ljagu na sebi, ne bi došli da formiramo vojsku, da... da se aktiviram.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još jednom o tome ste govorili, pa vas još jednom pitam, podsećajući vas da ovde svedočite i pod zakletvom. Govorili ste o svom imovnom stanju, da se ono nije uvećalo posle rata, čak ste rekli...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Čak se smanjilo...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE:... "Čini mi se da se smanjilo". Jer tvrdite to... da je sigurno tako?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Ja sam... ja sam u Vukovaru imao kuću spratnicu, preko 330 kvadrata, kompletno sređenu, a sada živim u staroj kući "nabijači" koju sam adaptirao, koja ne vredi ni... ni trećinu dela one kuće. Porodicu uzdržavam ličnim radom, znači radom u radnoj organizaciji, i bavim... bavim se poljoprivredom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A da li vam je možda poznato imovno stanje Miroljuba Vujovića, pre rata i posle rata?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Njegovo imovno stanje pre rata, što je imao otac – imao je, a posle rata je samo kuću napravio koja vredi 700.000 maraka kod Novog Sada; plus sestri, plus ocu. Napravio je tri kuće.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I na kraju, kad ste govorili o svom daljem... daljoj karijeri posle ovoga, čini mi se da ste rekli da vam je ponuđeno bilo aktiviranje u profesionalnu vojsku, i da ste se aktivirali, i čak bili imenovani na položaj oficira bezbednosti odnosno, pomoćnika komandanta za bezbednost. Da li takva lica prolaze kroz bezbedonosnu proveru - i oni lično i njihove porodice? I da li može na takav položaj biti neko imenovan, ako je imao, pogotovo u bližoj prošlosti - neku mrlju u svom postupanju?

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Na takve funkcije nije se moglo doći sa bilo kakvom prekom ljagom, bilo kakvi da, da je imao prekršaj, nije se moglo na tu funkciju doći, i najmanji. Obični krivični, a ne da ne govorimo vojni i operativni, ili nešto tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, kad kažete obični krivični...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Mislim u civilnom.... slučajevi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A vi ste imenovani i za profesionalnog oficira, i kasnije oficira bezbednosti u okviru korpusa i radili ste neko vreme...

SVEDOK JAKŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala vam, gospodine Jakšiću, ja nemam više pitanja za vas. Hvala časni Sude, ja sam završio moje ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Jakšiću, ovim smo završili vaše svedočenje. Došli smo do kraja vašeg svedočenja i sada možete da se vratite kući i nastavite vaš uobičajeni normalni život. Pretresno veće vam se zahvaljuje što ste došli u Hag i zahvaljujemo vam na pomoći koji ste nam pružili. Hvala vam. Sada će vas službenik izvesti iz sudnice.

(svedok napušta Sud)

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Dobar dan svima. Naš sledeći svedok je gospodin Dušan Milošević. On bi trebao da se ovde nalazi, ja mislim da ćemo ga uskoro videti. Ja bih iskoristio ovo vreme samo dok čekamo svedoka časni Sude, da vas upoznam sa nekim činjenicama koje su vezane za dalji dokazni postupak Odbrane, i za ono što nas očekuje u narednom periodu, kako bi i vi i moje uvažene kolege mogle da računaju sa tim. Najpre želim da obavestim i vas i naše uvažene kolege da je Odbrana gospodina Mrkšića odustala od naše ekspertize vojnog eksperta i od njegovog pozivanja, tako da ćemo imati još jednog svedoka manje no što smo to planirali u startu. Kako sada stoje stvari, mi na raspolaganju imamo, uključujući i ovog svedoka koga ćemo sad videti - još tri svedoka, odnosno četiri. Dva svedoka, jedan dolazi sutra uveče avionom, a drugi, ja se nadam do kraja nedelje. I pored ova dva svedoka, imamo jednog svedoka za koga je časni Sud izdao naredbu, i ja očekujem da ćemo i njega dobiti, da će on biti ovde u Hagu početkom sledeće nedelje. I četvrti svedok za koga već postoji sudska naredba, ali za koga postoje neki problemi. I možda bih zamolio časni Sude, da pređemo za trenutak na privatnu sednicu. Jer, nas u Odbrani gospodina Mrkšića interesuje kakav je stav Pretresnog veća prema ovom svedoku, kako bi i mi znali da planiramo naše vreme i završetak našeg *defence casea*.

SUDIJA PARKER: Zatvorenu sednicu, molim

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala. Dnevnik poslednjeg svedoka je bio kod službenika Suda do sada. Predlaže li neka od dve strane da se zavede u spis? Mislim da su svi imali priliku da ga vide. Obzirom da niko ništa ne predlaže, mislim da ćemo ga dati svedoku.

(svedok ulazi u Sudnicu)

Svedok Dušan Milošević

TUŽILAC WEINER: Gospodin Lunny će saslušati ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine. Molim vas da uzmete svečanu izjavu i da je glasno pročitate.

SVEDOK: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala puno. Izvolite sedite. Gospodine Vasiću.

GLAVNO ISPITIVANJE : ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobar dan svima, dobar dan, gospodine. Recite vaše ime i prezime?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Dušan Milošević.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Miloševiću, s obzirom da vi i ja govorimo istim jezikom i da je potrebno da se moje pitanje i vaš odgovor prevedu, da bi svi učesnici u postupku razumeli o čemu mi govorimo, molim vas da napravite pauzu posle svakog mog pitanja sa svojim odgovorom, kako bi prevodioci stigli da sve to prevedu. Možda bi vam najbolje bilo da pratite ovaj kursor na ekranu, i kad on završi otkucavanje rečenice, kada stane, onda da počnete sa svojim odgovorom. Hvala vam. Recite gospodine Miloševiću, šta ste vi po struci, gde ste se školovali i gde ste radili?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Po struci sam pilot, školovao sam se u Školi rezervnih oficira avijacije u Zadru, kasnije u Tuzli, i kad sam završio školu, posle sam se aktivirao i radio kao pilot.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, 1991. godine koja nas ovde interesuje i koja je relevantna za Optužnicu, gde ste bili na službi, i kojim ste vazduhoplovima upravljali?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Bio sam na službi na aerodromu Batajnica, 890. mešovita helikopterska eskadrila, leteo helikoptere H42 i H45 - "Gazela".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada kažete helikopter H42 i H45 - "Gazela", da li nam možete pojasniti o čemu se tu zapravo radi, jel' su to varijacije istog helikoptera ili se radi o različitim helikopterima?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: To su u suštini isti helikopteri, samo imaju dva različita tipa motora. H42 ima motor STAZU3B, a H45 ima STAZU14M, koji je jači od...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, da li je 1991. godine vaša eskadrila imala neki zadatak vezan za aktivnosti Gardijske motorizovane brigade u reonu Vukovara?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, imali smo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, pa nam recite kakva je to vrsta zadatka bila?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: To su bili zadaci prevoženja i sanitetska upotreba prevoženja. Prevoženje putnika i prevoženje ranjenika.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi najpre, koji su tipovi helikoptera i koji broj korišćeni za izvršenje ovog zadatka o kome ste sad govorili?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa stalno su bila dva helikoptera, jedan transportni HT40, i jedna "Gazela" H45 obično, pošto je jača.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada kažete HT40, da li nam možete reći koja je oznaka proizvođača ovog helikoptera da bi nam bilo jasnije tako, čini mi se?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Mi8.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Mislim jedna intervencija na transkript, stranica 54, red 10, radi se o helikopteru Mi8. Da, to je oznaka Mi8. Tako je, hvala. Helikopter tipa "Gazela", za šta je on korišćen u reonu Vukovara? 1991. godine?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Helikopter "Gazela" je korišćen za prevoženje komandanta Gardijske brigade, gospodina Mila Mrkšića, a kad njemu nije bio potreban, on je dozvoljavao da se taj helikopter koristi za prevoženje najhitnijih ranjenika. Najtežih ranjenika koje je hitno trebalo prevesti, na VMA obično.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Za vreme vašeg boravka u Negoslavcima, dok ste vi imali uvid, koji je od ova dva zadatka sa "Gazelom" češće izvršavan, da li vožnja komandanta ili prevoženje ranjenika?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Češće smo prevozili ranjenike.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći, da li prevoz ranjenika u helikopteru tipa "Gazela" zahteva neku promenu u opremi ovog helikoptera ili ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Zahteva minimalnu promenu koja se vrlo brzo izvrši. Skine se levo sedište i palica i nožne komande sa levog sedišta, i montira se nosilo. Montira se jedno nosilo uzduž helikoptera prema zadnjem sedištu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, kada helikopter vozi ovako teže ranjenika, i kada se izbaci ovo sedište o kom ste govorili, kako izgleda posada tog helikoptera, u tim slučajevima? Ko čini posadu helikoptera?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: U tom slučaju, posadu čini pilot i medicinski pratioc, najčešće doktor, ponekad i medicinski tehničar, zavisi od slučaja do slučaja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to različito od posade, koja u normalnim okolnostima leti ovim helikopterom?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa, obično kad se vrše zadaci drug'čije namene, obično leti pilot i mehaničar - letač.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, u ovo vreme o kome govorimo, piloti su obavljali ove funkcije za Gardijsku motorizovanu brigadu. Da li su piloti sve vreme bili tamo gde je bila smeštena Gadrijska brigada ili nisu?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa nismo sve vreme bili smešteni. Menjali smo se na po tri ili četiri dana, po smenama.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja bih zamolio sudskog službenika da podeli ove hard kopije dokaznog predmeta 764, koji smo imali priliku već da vidimo u sudnici. Jedan da da i svedoku. Gospodine, pred vama je dokument koji je ovde uveden pred časnim Sudom kao dokazni predmet 764. I da li nam možete reći šta predstavlja ovaj dokument?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: A to je dnevnik letenja 890. helikopterske eskadrile za odel'enje "Gazela" H42 i H45.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, kako se beleže podaci u ovaj dnevnik letenja, kakva je procedura unosa podataka?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Podaci u dnevnik letenja se unose sa plana letenja, u koji pilot po izvršenom zadatku upiše ono što je leteo. Broj letova, broj časova, maršrutu ukratko i broj putnika. Ako se prevoze putnici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kažete da pilot upisuje u plan letenja. Gde se taj plan letenja nalazi?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa, plan letenja se nalazi u kancelariji komandanta eskadrile.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači u ovom slučaju da se plan letenja nalazi na Batajnici?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, svakako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Objasnite mi dalje. Kada znači pilot upiše ove podatke u plan letenja, šta se dalje, kako se ovi podaci dalje prenose u ovaj dnevnik letenja?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa ti podaci se, pošto se unese u plan, obično je neko od mlađih pilota zadužen da, ili neko ko lepše piše, da prepíše iz plana u dnevnik letenja. Najčešće neko od mlađih pilota, ili ko nije leteo, ko je odmorniji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A u odnosu na upis podataka pilota u plan letenja, kada se on... ovi podaci unose u dnevnik? Da li istog trenutka ili kako već se ovi podaci unose?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ne mora biti čak ni po izvršenom letenju, može biti i sutradan, i nekad i posle nekoliko dana, ako je pilot na terenu, pa dok se vrati, i onda se podaci u esakdrili i ne znaju šta je izvršio, dok... dok se ne vrati u matičnu jedinicu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Pogledajte sada, molim vas stranicu 1D040081, upis za 14. jedanaesti 1991. godine. Da li vidite negde da li ste vi leteli toga dana?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, jesam, sa helikopterom H42, prelet Batajnica - Negoslavci.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate zašto ste leteli tog dana?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Otišao sam na smenu, tada je bila moje smena da budem u Negoslavcima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kažete da vam je bila smena. Da li u ovom dnevniku postoje letovi u narednim danima, koje ste vi proveli u Negoslavcima, a koje ste vi leteli?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, postoje. Postoje 15., 16., 17.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, recite nam - kad ste leteli, znači datum, na kojoj destinaciji, kojom letilicom? I ukoliko se sećate ko je bio, koga ste prevozili?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Za 14. mislite?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, mislim za 15., 16. i 17.

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: 15. sam u popodnevnim časovima, ovde je upisano 14 časova, prevezao iz Negoslavaca na VMA ranjenog engleskog novinara, pošto je gospodin Mile Mrkšić dozvolio i naredio da se obavi sa njegovim helikopterom prevoženje. Izvesni Dejvid se zvao, kol'ko se sećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, kako je upisano, kojom ste letilicom leteli, i koja je destinacija bila?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Leto sam "Gazelom" H45 broj 893 po maršruti Negoslavci - VMA - Batajnica, gde sam napunio gorivo i vratio se u Negoslavce.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi leteli 16. jedanaestog? I gde, ako jeste?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: 16. sam leteo Negoslavci – Dalj. Prevezio sam gospodina Mila Mrkšića i gospodina Nebojšu Pavkovića na sastanak sa generalom Panićem, i vratio se suprotnom maršrutom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To se... radi se o 16. jedanaestom 1991. godine. I recite, koja je letelica bila u pitanju, i odakle ste poleteli, i gde ste sleteli?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Letelica je bila "Gazela" H45, registrarski broj 893. Poleteo Negoslavce, sleteo u Dalj, pa onda poleteo iz Dalja i sleteo u Negoslavce.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas, 17. jedanaestog 1991. godine, da li ste leteli, kojom letelicom, i u kom pravcu? I šta... koga ste prevozili, ako se sećate?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: 17. jedanaestog sam leteo isto "Gazelom" H45, isto 893 registrarski broj, po maršruti Negoslavci –VMA – Batajnica, gde sam uzeo gorivo i vratio se u Negoslavce, i prevezao jednog hitnog ranjenika. A drugi let, u kasnijim popodnevnim časovima sam isto povezao ranjenika na VMA sa istim helikopterom, ali je... naišao sam na vrlo složene, nepovoljne meteo uslove, nisam mogao doleteti do VMA. Sleteo sam na heliodrom u Novom Sadu, heliodrom od policije i tu sam iskrao ranjenika, jer ima bolnica i u Novom Sadu. To je bila alternativa. I prenoćio sam u Novom Sadu, pošto su meteo uslovi bili nepovoljni.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se ovo vaše sećanje uklapa i za upis. Pogledajte upis za 18. novembar 1991. godine u ovom dnevniku letenja. Šta piše za 18. jedanaesti 1991. godine?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da. 18. je trebala smena da me budi... da mi bude, da me smeni kolega Pantović. Ja sam iz Novog Sada nazavo Komandu eskadrile, i rekli su mi da preletim iz Novog Sada na Batajnicu, tamo se napravi smena, što sam i uradio. Kolega Pantović je onda preuzeo moj helikopter, s kojim sam do tad leteo, i otišao za Negoslavce.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gde je ta smena trebala inače da se obavi, i koji ste helikopter vi tada vozili, tog 18. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Smena je trebala da se obavi u Negoslavcima. A pošto sam ja već bio u Novom Sadu, iz praktičnih razloga, da se uštedi na gorivu i na resursu, iz Komande eskadrile su mi rekli da dođem u Batajnicu, pa da Pantović odleti za Negoslavce, da ne bi duplirali letove.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi samo, o kojoj se to letilici radilo kada ste, gledajući ovaj dnevnik, kada ste došli iz Novog Sada u Batajnicu, i kada je Pantović ovim drugim letom odleteo za Negoslavce?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa to je bio helikopter "Gazela" H45, registrarski broj 893.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Miloševiću, da li možete naći sledeći upis, kada ste vi pilotirali helikopterom u ovom... u ovom dnevniku letenja? I recite nam koji je to dan, koja letilica je u pitanju?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: To je 22. jedanaesti, letilica je "Gazela" H45, registrarski broj 892, a leteo sam iz Batajnice za Dedinje, gde sam se zadržao dva sata. Čekao sam gospodina Mila Mrkšića da ga prevezem u Negoslavce, i sa njim je bio major Tešić. Onda, kad smo poleteli za Negoslavce, došli smo do Fruške Gore, gde su bili vrlo nepovoljni meteo uslovi da se nastavi let. Probao sam da se provučem preko Dunava, ali nisam mogao, baš su mnogo bili nepovoljni meteo uslovi. Vratio sam se u Batajnicu, sleteo... i tu smo čekali do 13.00 časova, kad nam je javljeno iz Negoslavaca da se vreme popravilo, a i sa

Batajnica se vidi Fruška Gora i vidi se da su se niski oblaci sklonili. Onda smo nastavili let za Negoslavce u 13.00 časova. Sleteo sam, iskrcao pukovnika Mrkšića i majora Tešića, i vratio se u Batajnicu. Jer, tamo je u smeni bio već kolega Novičević, sa svojim helikopterom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle rekli ste da je kolega Novičević već bio u Negoslavcima sa svojim helikopterom kada ste vi sleteli? Jesam vas ja to dobro razumeo?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, da, on je bio u Negoslavcima kad sam ja sleteo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas najpre, ovaj upis za 22. jedanaesti, piše Batajnica – Dedinje, pa onda prekinut let, odnosno prekinut rad, pa onda opet Batajnica – Negoslavci - Batajnica. Ovaj, šta znači ovo, prekinut rad, odnosno prekinut let? Šta to znači kad se to upiše u dnevnik letenja?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Prekinut let je, kad let do kraja ne može iz nekih razloga da se izvrši, bilo da su to nepovoljni meteo uslovi ili otkaz vazduhoplovne tehnike, ili može da se desi da pozli posadi i zdravlje... zdravstveno posadi da ne bude dobro. I zbog toga može da se desi. A u ovom slučaju je bilo - nepovoljni meteo uslovi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gde su vas zatekli nepovoljni meteo uslovi, i gde ste vi sleteli da bi čekali poboljšanje uslova?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Meteo uslovi su me zatekli kod Fruške Gore, otprilike kod prevoja Banstol. Tu, i odlučio sam se da se vratim u Batajnicu, jer je relativno blizu, da ne čekamo, da ne sletim negde vanterenski, pa da ne čekamo negde gde nije obezbeđeno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Sad pogledajte molim vas, kojim ste helikopterom toga dana leteli, 22. jedanaestog 1991. godine. Koji... koji je broj te letilice?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa to je "Gazela", H45 registarski broj 892.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da ste sa ovim helikopterom poleteli iz Batajnice prema Dedinju? Molim vas, pogledajte prvi prethodni unos za helikopter tipa "Gazela" broj 892 u ovom dnevniku letenja. Gde se po ovom unosu ovaj helikopter nalazi?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa taj helikopter se nalazi u rubrici za 21. jedanaesti 1991. godine, leteo ga je Novičević pilot, po maršruti Batajnica – Topčider – Negoslavci.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Po ovome što ste nam sad pročitali, taj helikopter bi trebao da je u Negoslavcima. A vi kažete da ste sa njim poleteli 22. jedanaestog iz Batajnice. Da li ste vi sigurni da ste sa ovim helikopterom leteli 22. jedanaestog iz Batajnice? I ako jeste, kako onda objašnjavate ovakav upis u dnevniku letenja?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam siguran da sam tim helikopterom leteo, jer to je bilo u sklopu radnog vremena - letenje. A mislim da je ovo greška u upisu. Da je se kolega Pantović vratio 892 helikopterom iz Negoslavaca u Batajnicu, i da je on isti dan poleteo u 11.30 časova. Tako da je Novičeviću ostao 893 helikopter, koji smo obično držali u Negoslavcima, jer je najjači helikopter bio, i naj... sa najviše resursa, najnoviji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jel' se vi sećate konkretnog dana, da li je taj 892 doleteo za Beograd, a 893 ostao u Negoslavcima, ili vaše sećanje zapravo proizilazi iz toga što ste sad rekli da je taj jači helikopter obično ostajao u Negoslavcima?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa iz... pa iz toga mi proizilazi sećanje, jer se sećam da smo držali 893. I to je bila preporuka i vazduhoplovnih tehničara - da njega držimo na terenu. A mislim da je ovo greška u upisu: da je Novičević 21. došao sa 892 u Negoslavce, u 8.40 je sleteo, a Pantović je iz Negoslavaca u 11.30 isto sa 892 vratio se u Batajnicu; a Novičeviću ostavio 893.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vas sada zamolio da nam iz ovog dnevnika letenja od 14. jedanaestog do 24. jedanaestog, znači gde god postoji 893, pročitate - gde se svakog pojedinačnog dana taj helikopter nalazio, odnosno, na kom je heliodromu bio. Ako biste bili ljubazni? Govorimo o 893.

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: 14. ne vidim. 15. ima: ja sam leteo, prelet Negoslavci – VMA - Batajnica – Negoslavci. To je kad sam tog Engleza novinara prevezao. 16. sam ga isto ja leteo, Negoslavci – Dalj i Dalj – Negoslavci. Vozio gospodina Mrkšića i gospodina Pavkovića. 17. sam ga isto ja leteo: Negoslavci – VMA – Batajnica – Negoslavci; i isti dan popodne: Negoslavci – Novi Sad, gde sam sleteo zbog nepovoljnih meteo uslova.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Ovde, ovaj let Negoslavci – Novi Sad, po vašem zadatku i planu letenja, gde je trebao taj let da počne i gde da se završi? Da nije bilo ovakvih meteo uslova?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Taj let je trebao da počne u Negoslavcima, kao što je i počeo, a da završi... da doletim do VMA. I pošto bi me tad uhvatila noć, a noću nismo sletali u Negoslavce, trebao sam u Batajnicu da sletim, i da čekam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da se nije radilo o prevozu ranjenika i noćnom... predveče... letu predveče, imajući u vidu gde se vrši smena pilota, gde bi se vi trebali smeniti sa vašim kolegom Pantovićem na ovom letu 18. jedanaestog? U kom mestu?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Mi smo se trebali smeniti, trebali smo se smeniti u Negoslavcima, da je sve bilo po planu. Ali, pošto su me zatekli vremenski uslovi u Novom Sadu, koji je relativno blizu Batajnici, dobio sam naređenje od Komande eskadrile da preletim u Batajnicu, da se tamo smenim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Radi se o letilici 893, jel' tako, iz ovog dnevnika?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Tako je, 893.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gde je vaš kolega Pantović na osnovu ovog dnevnika, ovu letelicu odvezao tog 18. jedanaestog, i gde je ona bila parkirana? Kad je odvezao? Dovežena?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: On ju je uzeo sa stajanke sa aerodroma Batajnica i preleteo za Negoslavce, jer taj dan je počinjala njemu smena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li, gledajući sve ove datume koje ste nam naveli: 15, 16, 17, 18... aha, ja se izvinjavam, najpre... Da li mi možete reći, na kraju ovih dana, gde se nalazio helikopter 983, za sve ove dane? Na kom heliodromu?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ako mislite na ovoj... na ovoj... izvodu iz ovog dnevnika letenja, a to je datum 24. jedanaesti...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, samo malo. Pitao sam vas za, čitali ste nam: 15., 16., 17., 18. Odakle je poletao helikopter 893 i gde se...gde je slet'o - za svaki od tih dana, to ste nam pročitali. Da li je to jedno te isto mesto?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Sve je sletao u Negoslavce, a odatle je i poletao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Malopre ste pomenuli 24. jedanaesti, budite ljubazni pa nam pročitajte iz dnevnika letenja za 24. jedanaesti ko je leteo i kojim helikopterom, i na kojim destinacijama?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: 24. jedanaestog je leteo pilot Novičević sa 893 helikopterom: Negoslavci – Mladenovo – Mladenovo – Negoslavci, pa Negoslavci – Dedinje – Negoslavci. Batajnica, ispravka. Batajnica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. 24. je inače dan kad se vratila Gardijska brigada. Časni Sude, ja mislim da je možda dobro vreme da napravimo našu drugu pauzu?

SUDIJA PARKER: Nastavićemo u 17.55 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Miloševiću, nastavićemo. Pre pauze, na moja pitanja ste nam pročitali gde se nalazio helikopter registarskog broja 893, i rekli ste da je poletao iz Negoslavaca i sletao u Negoslavce. Ja bih vas sad zamolio da iz ovog istog dnevnika letenja nam

pročitajte za helikopter 892 sa kog mesta je poletao određenog dana, i u koje se mesto na kraju svog zadatka vraćao?

SUDIJA PARKER: Kog dana, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja bih zamolio svedoka da nam pročita iz dana u dan. Znači, u periodu od 14. jedanaestog do 22. jedanaestog, kad je bio poslednji let tog helikoptera.

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Evo, ovako. 14. jedanaestog bio je let sa 892 Batajnica – Negoslavci u 9.30 i povratak u 14.15 Negoslavci – Batajnica. Za 892. Za 15. jedanaesti 1991. godine, bio je prelet Batajnica – aerodrom Lađevci, kod Kraljeva i ponovo za Batajnicu. 16. nema. 17. nema. Opet ga ima 19. jedanaestog: Batajnica – Kovin i Kovin – Batajnica. I upisano je za 21. u 8.00: Batajnica – Topčider – Negoslavci... Negoslavci. I za 22. Batajnica – Dedinje, prekinut zadatak Batajnica – Negoslavci – Batajnica. Mada je moje mišljenje da je i ovaj let od 21. u 11.30 obavljen helikopterom 892, a greškom je upisano 893. Mislim da je kolega koji je upisivao napravio previd. Možda mu je u brzini promaklo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Miloševiću, da li možemo zaključiti iz ovih unosa, koje ste nam ovde pročitali, da je helikopter 892 uvek vraćan na heliodrom u Batajnici? Svakog od ovih dana kada je leteo?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: 22. jedanaestog 1991. godine, da li se sećate, gde ste vi zatekli ovaj helikopter i odakle ste poleteli?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Na stajanci ispred hangara na aerodromu Batajnica, tu sam ga preuzeo, preleteo na Dedinje; tamo čekao oko dva sata; poleteo, leteo do Fruške Gore, nisam mogao da prođem, vratio se, sleteo u Batajnicu i čekao do 13.00 časova.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. To ste nam objasnili. Ja bih vas zamolio da pogledate unos za 21. jedanaesti...

SUDIJA PARKER: Koja letelica, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Kojom ste letelicom leteli 22. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Helikopter "Gazela" H45, registarski broj 892.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Još jedno samo pitanje. Pogledajte unos za 21. jedanaesti 1991. godine u ovom dnevniku letenja. Da li u dnevniku postoji upisan let, koji bi u periodu od 8.00 časova ujutru do 8.30 leteo... poleteo, pardon iz Negoslavca prema Beogradu, odnosno Batajnici? Da li takav let

postoji?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne postoji.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam, gospodine Miloševiću. Časni Sude, ja nemam drugih pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Sa zadovoljstvom, nemam pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Nemam pitanja za ovog svedoka, poštovani Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lunny?

TUŽILAC: Hvala, imam samo nekoliko pitanja.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC LUNNY

TUŽILAC – PITANJE: Dobar dan, gospodine Miloševiću. Imam nekoliko pitanja za vas na osnovu vašeg svedočenja. Kao prvo, kada je reč o jutru 22. kada ste pokupili pukovnika Mrkšića i majora Tešića sa Dedinja, rekli ste da ste tamo morali da čekate na njih određeno vreme. Dok ste čekali da li ste ih videli kako su došli na heliodrom?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam ih čekao u Komandi Gardijske brigade u kantini. Pio sam kafu sa još nekim starešinama. Samnom je bio i moj mehaničar, Nikolić. Stariji vodnik.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li ste videli pukovnika Mrkšića kako dolazi u Komandu? Ako je odgovor ne, samo recite ne.

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Video sam ga u Komandi tog jutra više puta na kraće vreme. Imao je neka posla i... i rekao nam da ga čekamo.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Možda je došlo do neke zbrke zbog prevoda. Da li ste ga vi videli kako je došao u Komandu tog jutra? Na primer, da li ste videli da je došao automobilom?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: On je bio u Komandi pre nego što smo mi došli u Komandu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dobro, da nastavimo. Skrenućemo sa te teme na dokazni predmet 764, koji je već pred vama. Gospodine Miloševiću, to je dnevnik letenja. Ako sam dobro shvatio na osnovu vašeg svedočenja, vi niste bilo odgovorni za unos ovoga što je uneto u dnevnik, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja nisam bio odgovoran. Ja sam bio samo pilot, nisam imao komandne funkcije, a ove poslove pisanja u dnevnik su obavljali mlađi.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kad je reč o ovim unosima koje su zapisivali mlađi oficiri, kada bih vam rekao da je na ovom Sudu već rečeno da su te unose kasnije proveravali komandiri odeljenja, odnosno njihovi zamenici, da li biste se složili sa tim?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Složio bih se. Ali, propust je moguć. Ne može biti propusta nekog krupnijeg, da se izostavi ceo let, ili da se zameni, da se upiše pilot koji je leteo, a da nije, da se upiše kao da nije leteo. Ali broj helikoptera da se pobrka je vrlo moguće. Samo bih još dodao da po pitanju tehničke dokumentacije helikoptera, svaki helikopter ima knjižicu tehničkog održavanja, koja se upisuje. I kad on ide na radove, preglede, koriste se podaci iz knjižice održavanja helikoptera, gde se upisuje posle svakog leta. I to je merodavno, a ne dnevnik letenja. Tako da ako je za neki helikopter upisano u dnevnik letenja, to tehnička služba ne uzima u obzir kad helikopter posle određenog vremena naleta šalje na... na radove, na pregled.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Miloševiću, vi ste već nekoliko koraka ispred mene, još vam nisam postavio pitanje o letovima koji nisu upisani. Pitao sam vas samo da li su se ti upisi proveravali ponovo, i vi ste to potvrdili. Da li su se oni proveravali ponovo zato što je ovaj dnevnik letenja jedan važan dokument?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa proveravali su. Ali, već sam vam rekao da je greška moguća. Ali, ta greška....

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dozvolite da vas prekinem, gospodine Miloševiću. Vi niste odgovorili na moje pitanje koje sam vam postavio, a to je sledeće: Ovi upisi su se ponovo proveravali zato što je to važan dokument, zar ne? Odgovorite sa da li ne. Da li je to važan dokument?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kada bih vam rekao da je pred ovim Sudom rečeno da je ovaj dnevnik opisan kao vrlo precizan, zbog informacija koje su u njemu sadržane, da li biste se složili sa takvim opisom dnevnika letenja?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ne bih rekao da je precizan, jer greška je evidentna kod datuma 21. - što bi se odrazilo i za datume 22. i 24.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Možemo li sada da pređemo na 21. Ako ne grešim, gospodine Miloševiću to bi bila stranica 0083 u BHS verziji, a u engleskoj verziji 0089. Vidite li to pred sobom? Upis za 21. novembar?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vi ste nam već potvrdili da vi niste bili odgovorni za te upise?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A što se tiče vaših odgovora mom uvaženom kolegi, gospodinu Vasiću, kad god ste spominjali greške, započeli ste rečenicu sa: "Mislim da je došlo do greške, mislim da je to bila greška.", zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam kako drug'čije da kažem. Nisam bio prisutan baš u svako vreme, na svakom mestu. To je...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dakle, bez obzira na ono što mislite, vi u stvari ne znate koja je bila greška?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Iz ovog dnevnika letenja vidim da je greška kod 21. Jer, helikopter 892 je se vratio u Batajnicu ovim letom u 11.30 umesto ovog 893. 893 je ostao u Negoslavcima. Ostao je, i s njim je se koristio pilot Novičević, koji je bio u smeni taj dan.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A na osnovu toga, vi ste zaključili da je to štamparska greška, greška u upisu, a ne nešto drugo, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, greška je u upisu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Međutim, gospodine Miloševiću, ako počnemo sa 21. novembrom, helikopteri 893 i 892 i ako se onda vratimo, u gornjem delu stranice, koja se odnosi na 18 i 19. novembar, prvo ćemo da se pozabavimo 18. novembrom, vidimo da je helikopter 893 završio dan letenja u Negoslavcima, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A helikopter 892 je završio letački dan u Batajnici, da li je to tačno? Govorimo o 19. novembru?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: 19. – da. 18. - 892 nije leteo, a 19. - 892 je leteo Batajnica – Kovin i natrag.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A to gospodine Miloševiću takođe ima veze sa upisom za 21. novembar, u kome stoji da je 893 poleteo iz Negoslavaca, a 892 iz Batajnice?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ako pogledate, poletanje iz Batajnice je bilo u 8.00 sati, a poletanje... poletanje iz Negoslavaca u 11.30. Toga dana je počinjala smena pilotu Novičeviću. On je sa 892 doleteo u Negoslavce. A sa tim helikopterom se pilot Pantović vratio u Batajnicu - kome se smena završavala. Vidite da je upisan... let koji se prvo obavio, upisan je ispod leta koji se kasnije obavio.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Bez obzira na to, polazište je tačno upisano za oba helikoptera, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Možda je to moja greška, ako jeste onda se izvinjavam, ali zar to ne bi značilo ne samo da su brojke netačne nego i da je sama ruta netačna?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ruta je tačna. Ja se sećam kad se pilot Pantović vratio iz Negoslavaca u Batajnicu, bio sam prisutan... i malo smo popričali.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kad bismo sada pogledali ovaj dokument i videli ono što u njemu piše - na osnovu onoga što piše, govorim o 21. i 22. novembru, onda bismo mogli da vidimo da je helikopter 893 završio dan u Batajnici 21., a 892 u Negoslavcima 21. Da li se slažete sa tim, na osnovu onoga šta piše u dokumentu?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Helikopter 892 je leteo jedini on 21. 893 je ostao u Negoslavcima.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Nisam vam postavio pitanje šta mislite da se dogodilo, kao što ste rekli tokom glavnog ispitivanja, nego vas pitam šta je zabeleženo u samom dokumentu? A u dokumentu stoji da je 893 završio svoj dan u Batajnici, a 892 u Negoslavcima, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, tako stoji u dokumentu. Ali to je evidentno greška.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Međutim, kada je reč o 22. novembru, 892 je započeo svoj dan u Batajnici. I na osnovu onoga što piše u dokumentu, to bi bilo tačno, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da. On je bio na raspolaganju u Batajnici. I tog dana sam ga ja... leteo. U sklopu radnog vremena, nisam bio na... u smeni, nego u sklopu radnog vremena.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Međutim, ponovo, na osnovu onoga što piše u dokumentu, ne na osnovu onoga što vi mislite da se dogodilo, ništa ne ukazuje na to da je helikopter 892 završio u Negoslavcima u 8.40 časova ujutru 21. i napustio Batajnicu u 8.00 časova 22. Zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pitanje ne razumem u potpunosti. Molim ponovite.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: U redu. Dakle, vi ste se složili, na osnovu onoga što piše u dokumentu, da je let 892 upisan tako da je završio u Negoslavcima 21. Tu se slažete?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, ali je poleteo u 11.30 za Batajnicu...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Moraću da vas sada zaustavim. Nisam postavio pitanje gospodine Miloševiću šta vi mislite, u čemu je greška. Jer ste se složili da u dokumentu stoji da je 893 poleteo. Ne zanima me šta vi mislite i u čemu mislite da je greška. Jer, na osnovu onoga što piše, a to je važan dokument

koga su komandiri ponovo proveravali, u njemu stoji da je 892 završio u Negoslavicima i da nije napustio Negoslavce nakon toga. Da li se slažete?
SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ne bih se mogao složiti. Kako sam ja onda 22. leteo na njemu?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: U samom dokumentu, samo u dokumentu, ne govorimo sada o pilotu koji govori o nečemu čega se priseća pre 15 godina, i koji govori o tome gde bi mogla biti greška; dakle, ako neko čita ovaj dokument, na osnovu tog dokumenta može da zaključi da je 892 došao iz Batajnice preko Topčidera, i da je završio u Negoslavicima. A na osnovu upisa za 21., kao što piše u dokumentu, on nije poleteo. Ne zanima me šta vi mislite da se dogodilo, nego me zanima ono što je upisano u dnevniku letenja?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa dobro, tako je upisano. Ali, to ne odgovara stvarnosti.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Hvala vam. Hvala, ako mogu da vas zaustavim sada. Pomenuću još jednom, to se ne slaže sa onim što mislite. Ali prošlo je 15 godina. A kada je reč o dnevniku letenja, složili ste se da je to ono što tamo piše. Ako onda pogledamo 22. novembar, u istom dnevniku letenja - za koji ste prihvatili da je važan dokument i da su ga proverili komandiri i u Štabu, tu piše da je 892 napustio Batajnicu. To je deo onog što je zabeleženo. Nije li to tačno?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ponovite za koji datum. Ne razumem, za koji datum me pitate?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ujutru, 22. novembra, helikopter 892, kako piše u dnevniku letenja, poleteo je iz Negoslavaca. Dakle, to je nešto što bi trebalo da piše u dnevniku letenja, nije li to tačno?

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Mislim da to što je moj uvaženi kolega rekao ne piše u ovom dnevniku - da je 22. helikopter 892 poleteo iz Negoslavaca, već piše da je poleteo iz Batajnice.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, izvinjavam se, ovo je bila moja greška, izvinjavam se.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dugujem zahvalnost mom cenjenom kolegi što mi je skrenuo pažnju na ovo. Za 22. novembar, u dnevniku letenja piše da je 892 poleteo iz Batajnice, nije li to tačno?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I gospodine Miloševiću, iz samog ovog dnevnika letenja ne može se videti, i još jednom da naglasim, ne zanima me šta vi

mislite da je bila greška, već gledajući samo šta piše u dnevniku letenja - ne postoji beleška kojom bi se objasnilo - kako je helikopter broj 892 dospeo iz Negoslavaca uveče, ili da kažem - u toku dana 21. novembra 1991. godine - u Batajnicu i bio tamo ujutru 22. novembra 1991. godine, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Objašnjenje je da je se 21. pilot Pantović vratio iz Negoslavaca...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Mogu li da vas zaustavim? Ako možete molim vas da stanete. Gospodine Miloševiću, još jednom, moje pitanje nije šta vi mislite da je objašnjenje. Moje pitanje se odnosi samo na to šta se vidi iz dnevnika letenja kao činjenica. Tu na toj stranici ne stoji ništa dakle u samom dokumentu, što bi opisalo kako je helikopter broj 892 stigao iz Negoslavaca 21. u Batajnicu - gde se našao 22. Da ili ne, da li je to tačno?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Helikopter 892 je se vratio 21. u Batajnicu. Objašnjenje je jedino da je greška u upisu. Kažete da komandiri kontrolišu dnevnik. Nema nigde da je precrtano i da je menjan broj. Znači, ako su kontrolisali, nisu videli. I oni...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Još jednom... pa još jednom gospodine Miloševiću, niste odgovorili na pitanje koje vam je postavljeno u vezi samog dokumenta. U samom dokumentu nema objašnjenja ovog nepoklapanja koje se odnosi na to gde se helikopter nalazio?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Helikopter 892, 21. je poleteo u 8.00 sati u Batajnicu, i vratio se u 11.30 iz Negoslavca za Batajnicu. U 8.00 je poleteo iz Batajnice, a u 11.30 se vratio u Batajnicu. Mesto njega ko je upisivao, greškom je upisao 893. Ništa drugo ne može biti.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ako mogu da vas zaustavim, gospodine Miloševiću. Dakle bez obzira na pitanje koje vam je postavljeno, izgleda da vi imate jedan fiksirani odgovor. Kao da imate neku mantru u vašem odgovoru. Dakle, bez obzira na dnevnik letenja, vi izgleda jedino želite da odgovorite šta je po vašem mišljenju bila greška. Ako bih vam ja rekao da je postojao let ujutru, 21. novembra koji nije upisan u dnevnik letenja, bilo greškom ili možda radi prikrivanja, kako biste to komentarisali?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: To ne mogu da shvatim da je moguće da se desi. To sigurno nije. Ne može to da se desi. Nijedan ne bi pilot dozvolio da njegov let ne bude upisan.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Miloševiću, da li je to apsolutno pravilo da nijedan pilot ne bi dozvolio da njegov let ne bude unet?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ja sigurno ne bi, a verovatno i drugi.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Miloševiću, pretpostavljam da bi se to odnosilo na svaki pojedinačni let kojim ste vi leteli - da biste vi zabeležili svaki pojedinačni let, bez obzira koliko kratak ili koliko nevažan bio. Da li je to tačno?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, uvek sam sve letove zapisao. Jer, iz toga se vidi koliki je moj lični nalet ostvaren tokom pilotskog staža i... vrlo je bitno.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vrlo važna informacija. Pomenuli ste broj časova letenja. Da li se to takođe odnosi i na lokacije: odakle ste poleteli i gde ste doleteli?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, i one su bitne, nekad se čak i prekretni orijentiri upisuju - gde se ne sleće, nego se samo zaokrene iza njih.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li bismo onda mogli da pogledamo šta je zapisano za 22. novembar. Još jednom, to je strana broj 0089 u engleskoj verziji, i 0083 na BHS verziji. Gospodine Miloševiću, da li imate to pred sobom?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, da, imam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Izvinite ako grešim, ali prvo što je upisano za 892 je da je leteo iz Batajnice na Dedinje od 8.00 časova i sleteo u 8.10 časova. To je bio let u trajanju od 10 minuta. Da li je to tačno?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Sledeći pomen bilo koje lokacije je Batajnica što je dva reda niže, gde je zabeležen let od Batajnice do Negoslavaca i ponovo natrag u Batajnicu. To je takođe tačno, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali nema nikakvih pojedinosti vezano za let od Dedinja do Batajnice. Nema pojedinosti kada ste uzleteli, ili bolje da kažem, ovo što je upisano u 10.00 časova - da li ste tada uzleteli sa Dedinja.

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj u 10.00 sati ako mislite, po... poleteo sam sa Dedinja, leteo sam...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da.

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: ...leteo sam do obronaka Fruške Gore, prevoj Banstol, otprilike, gde nisam mogao da prođem zbog nepovoljnih meteo uslova, i odlučio da se vratim u Batajnicu, da čekamo da se poprave meteo uslovi.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali, polazište i odredište tog leta nisu ubeleženi u dnevniku letenja, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Pa nisu. Praksa je, ako se let prekine, da se upisuje prekinut let ili... tako - prekinut let.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Tako da ako je vaš let bio prekinut, pa ako biste završili na drugom aerodromu, drugačijem od onoga sa koga ste poleteli, ne biste zabeležili mesto poletanja ili mesto sletanja?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: U tom slučaju bi se zabeležilo... da se menja aerodrom. Ali, i Dedinje je u reonu aerodroma Batajnica, i sama Fruška Gora je u reonu aerodroma Batajnica. To je sve tu relativno blizu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali još jednom, sudeći po ovom dokumentu i onome što je ovde ubeleženo - ne pominje se let od Dedinja do Batajnice, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ne pominje se u toj rubrici, ali u sledećoj se vidi da je poletanje iz Batajnice.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ako sada ne gledamo više u sam dnevnik letenja, gospodine Miloševiću, sada ću vam postaviti nekoliko uopštenih pitanja o vašim letovima pilota helikoptera. U toku vaše karijere, da li je ikada od vas traženo da letite sa nekim timovima koji se bave obdukcijom, ili sa nekim istražnim timovima, kako bi ste istražili neke kriminalne delatnosti?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li vam je poznato, da li je bilo ko od vaših kolega bio uključen u letove, kojima su prevoženi timovi forenzičara koji su ispitivali tvrdnje vezane za postojanje određenih krivičnih dela?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Ne bih mogao znati, ne znam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Poslednje nedelje novembra 1991. godine i u decembru 1991. godine, da li ste vi i vaša eskadrila bili dostupni, i da li ste mogli da prebacujete neki tim forenzičara, da li bi vas neko to zamolio ili da li bi tražio to od vas?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Za druge ne znam, ali ja sam početkom decembra 1991. godine imao jedan let za Podgoricu, što sam prevezao posadu aviona Kanader, i to mi je mislim bilo sve za 1991. godinu.

TUŽILAC LUNNY: Hvala gospodine Miloševiću, nemam daljih pitanja. Hvala, časni Sude. Izvinjavam se što sam možda oduzeo više vremena nego što sam planirao.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lunny. Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Moj kolega je detaljno ispitivao, tako da ću ja biti zaista kratak.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo jedno pitanje, zapravo. Ovi podaci o letovima pilota, osim u ovom dnevniku letenja, da li se vode još u nekim dokumentima?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Molim vas ponovite. Malo sam... mi... misli odlutale.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Govorili smo o naletima pojedinih pilota, koji se upisuju u dnevnik letenja. Ja bih vas pitao samo: da li se ovi naleti upisuju u još neke od ličnih dokumenata pilota?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Naleti se upisuju u knjižicu evidencije naleta, gde se svaki let izvršen tokom dana upisuje. Ali ta knjižica ima rubriku samo za broj vežbe, kratak opis, zadatak, i broj letova i časova i minuta - koji su izvršeni tog dana. Al' ne i... nema rubrika za vreme poletanja. I postoji još godišnja knjižica naleta, gde se svi naleti u toku jedne godine sabiraju i po vrstama, da l' su dnevni, instrumentalni i po vrstama vežbe upisuju u tu godišnju knjižicu naleta; a u tu knjižicu se upisuje i osposobljenost pilota i tako... samo godišnja evidencija.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na pitanje mog uvaženog kolege, odgovarali ste u pogledu letova koji možda nisu upisani. Ja bih vas pitao samo da li ste u svojoj pilotskoj karijeri ikada čuli i za jedan slučaj da neki let nije upisan u letački dnevnik, a da je obavljen?

SVEDOK MILOŠEVIĆ – ODGOVOR: Nisam. Nisam. Svaki pilot se seća svog leta, i traži da bude upisan, i ako je zaboravljeno. Makar bio to let i od 5 minuta.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala gospodine Miloševiću na vašim odgovorima. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Miloševiću, let koji je ubeležen 24. novembra 1991. godine, poslednji let tog dana na helikopteru H-42 893, gde je ovaj let završen?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: U Batajnici.

SUDIJA PARKER: Hvala. Kada ste ranije to pominjali, rekli ste da je završio u Negoslavicima. Želeo sam da se to ispravi. Možete li da mi kažete, ko je među vama pilotima imao inicijale AKL?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: AKL, to su inicijali za Aerodromsku Kontrolu Letenja.

SUDIJA PARKER: To pitanje sam vam postavio, jer u dnevniku letenja koji imate pred sobom, izgleda da na vrhu svake stranice stoji datum, a zatim ko je bio vođa letelice AKL. A to izgleda nije dnevnik letenja koji je vodila Kontrola Letenja, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Kontrola Letenja ne znam kakve je dnevnike vodila, ali svaka eskadrila je svoj plan letenja dostavljala i Kontroli Letenja.

SUDIJA PARKER: Ali ovaj dnevnik je vodila vaša eskadrila, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Da. Jeste.

SUDIJA PARKER: A šta je onda AKL? Ko je to, da li se sećate?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Pa vidite, kad se vrši obuka, letovi za obuku i trenazu, ovde gde piše rukovodioc letenja, neki se od pilota, obično komandir eskadrile, njegov zamenik, pomoćnik za navigaciju ili neko od starijih pilota - određuje za rukovodioca letenja - da bude uz kontrolora letenja, u slučaju nužde, da može da pomogne pilotu... savetima za dotični tip vazduhoplova. A pošto ovu su bili vanredni letovi, tada se ne određuje rukovodioc letenja, nego rukovodilac letenja je Kontrola Letenja.

SUDIJA PARKER: Dakle drugim rečima, AKL je samo spominjanje te Kontrole letenja, zar ne?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Tako je.

SUDIJA PARKER: Da li sam u pravu ako mislim da su upisi u ovom dnevniku, po vašem mišljenju - upisali niži oficiri koji nisu leteli toga dana? Da li je to tačno?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Molim vas ponovite, nisam najbolje čuo.

SUDIJA PARKER: Ja sam shvatio na osnovu vašeg svedočenja da ste vi rekli da ovaj dnevnik letenja uglavnom sastavljaju niži oficiri koji ne lete tada?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Pa uglavnom, prepisuju ga iz plana letenja. Prepišu iz plana letenja.

SUDIJA PARKER: A to je posao koji ne obavlja samo jedan oficir, nego onaj koji je na raspolaganju, jel' tako?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Uglavnom je tako.

SUDIJA PARKER: Izvorni dnevnik pisan rukom izgleda da je pisan istim rukopisom u potpunosti. Da li biste se složili sa tim?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Za ove dane - izgleda da jeste, ali je moguće da je kampanjski prepisivano u dnevnik - kad se skupilo više planova letenja.

SUDIJA PARKER: Evo, sada gledam upis od 14. novembra do 24. novembra. Tu je reč o 10 dana. Ovde nemaju svi upise. Da li se slažete da je rukopis isti?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Izgleda da jeste. Nisam neki stručnjak, ali rekao bih da jeste.

SUDIJA PARKER: Jedina stranica koja se razlikuje je poslednja stranica, koja predstavlja sažetak za mesec novembar?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: S tim rukopisom ne mogu da procenim. A moguće da je upisan naknadno, da nije istog dana, pa... je moguće i da je neko drugi upisao. Al' ne mogu da procenim rukopis. Stvarno nisam stručnjak za rukopise.

SUDIJA PARKER: Na osnovu upisa koji su ovde upisani, izgleda da nije bilo letova nakon 24. novembra, u preostalom delu novembra u eskadrili, da li je to tačno?

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Zaključak za... mi u našem vazduhoplovstvu, mesec smo zaključivali sa 25. u mesecu. Već od 25. novembra je ulazilo u decembarSKI nalet.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno. Biće vam drago da čujete da smo time stigli do kraja vašeg saslušanja. Sada možete da se vratite kući i nastavite sa vašim uobičajenim životom. Mi vam zahvaljujemo što ste bili ovde prisutni i zahvaljujemo vam na pomoći koju ste nam pružili. Sada možete da idete. Hvala vam.

SVEDOK MILOŠEVIĆ: Hvala i vama.

SUDIJA PARKER: Čini mi se da bi sada trebali da prestanemo sa radom za danas - do srede ujutru.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja bih zamolio nešto ako... je to moguće sada? Hvala. Naš svedok Lešanović dolazi sutra večernjim letom preko Beča. A radi se o svedoku koji je bio načelnik RV i PVO u... pri Komandi Gardijske brigade i operativne grupe Jug. Mislim da će prufing koji budemo s njim imali u toku noći, dovesti ga u poziciju da svedoči ovde vrlo umoran, a ne... bojim se nećemo moći dotaći sve teme o kojima on može da svedoči, i o tome upoznati moje uvažene kolege iz Tužilaštva. Ja bih zamolio ako možemo sa njegovim saslušanjem da počnemo u četvrtak ujutru, da bi... se on odmorio i da bi mogli da izvršimo prufing o svim onim detaljima, o kojima mislim da će časni Sud imati, imati interesa da ga sasluša?

SUDIJA PARKER: To znači, gospodine Vasiću, da moramo da budemo sigurni da ćemo završiti sa njegovim saslušanjem do petka. A to znači da će vam biti na raspolaganju manje od vašeg predviđenog vremena za njegovo ispitivanje od 4 sata, kako bismo omogućili dovoljno vremena za drugu stranu?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, mi ćemo se truditi da ono što je za nas bitno - fokusiramo u to vreme koje ste rekli, i mislim da ćemo sigurno biti gotovi do...

do... do kraja... petka, to jest do kraja nedelje... ne samo mi, nego svi ovde u sudnici koji imaju mogućnosti da ispituju.

SUDIJA PARKER: Hoćemo, gospodine Vasiću. Mi ćemo tražiti od vas sutra ujutru da uspostavite kontakt sa višom pravnom službenicom Pretresnog veća, gospođom Šifle, kako bi se osiguralo da se reši pitanje svedoka, koji su pod sudskim nalogom - kako bi se to što pre rešilo. Jer očigledno nema vremena, a to treba što pre da se reši.

ADVOKAT VASIĆ: Pa časni Sude, to je zaista i u našem interesu. Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: Sada ćemo da prekinemo sa radom. Nastavljamo sa radom u četvrtak ujutru, u 9.00 časova.

Fond za humanitarno pravo

